

ἡ ἀπορία 100⁵ 110¹⁰ ἥτις ἐστὶν περὶ τοῦ τοῦ ναυπηγικοῦ
 (ὡς 180) ἡ ἀπορία ἀναφορὰς τοῦ τοῦ ναυπηγικοῦ
 ἡ ἀπορία ἀναφορὰς τοῦ τοῦ ναυπηγικοῦ. — ὅτι 32 δ. ἐξ ἡμετέρων πειραμάτων
 ὡς ἡμετέροις. ἡ ἀπορία ἀναφορὰς τοῦ τοῦ ναυπηγικοῦ (ὡς 180) ἡ ἀπορία
 ὅθεν κατὰ ταῦτα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ναυῷ παραστάσεως τοῦ Κ.

ρίου ἡμῶν, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν ἐπιστροφῆς καὶ διαμονῆς ἐν Βηθλεὲμ.
μέχρι τῆς ἐκεῖθεν ἀναχωρήσεως αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρος αὐ-
τοῦ καὶ τοῦ Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιστροφῆς
μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ἡρώδου, δὲν ἦτον δυνατὴ κατ' οὐδένα
λόγον ἢ παρὰ τοῦ Ζαχαρίου ὑποδοχὴ καὶ μετὰ τῶν παρθένων
κατάταξις τῆς Θεοτόκου· καὶ ὁμῶς εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν θέ-
τει τοῦτο ὁ συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς! Ἀλ-
λὰ μὴ γενομένης τοιαύτης ὑποδοχῆς καὶ κατατάξεως τῆς Θεο-
τόκου ἐν τῷ ναῷ μετὰ τῶν παρθένων, δὲν ἔγεινεν οὔτε φόνος
τοῦ Ζαχαρίου διὰ τοῦτο. Ὅθεν ὁ περὶ τούτου ἐκ παραδόσεως
ἀφιγμένος λόγος μένει ἀπλοῦς λόγος, ἥτοι ἀπλῶς λεγόμενον,
χωρὶς τινος ἱστορικῆς πιθανότητος κατ' αὐτὴν τὴν ἱερὰν ἱστορίαν
πρῶτον, καὶ δεύτερον κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. Ἀλλὰ λέγει
τοῦτο ὁ Ὠριγένης· ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτὸ ὁ Μ. Βασίλειος
καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, καὶ ἄλλοι μεταγε-
νέστεροι ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς· τί ἐκ τούτου, ὅταν τὸ
ἐκ παραδόσεως λεγόμενον ἀντιβαίνει προφανῶς εἰς τὴν ἱερὰν
ἱστορίαν; καὶ ὑπάρχει ἄλλος τις πιστότερος αὐτῆς μάρτυς;
Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου.

B'

AKADAMIA
JOHNAN

Ἀλλ' ἂν παραδεχθῶμεν ὡς ἀληθῆ τὸν ἐκ παραδόσεως
ἀφιγμένον λόγον, ὅτι ὁ τοῦ Ἰωάννου πατὴρ Ζαχαρίας κατέ-
ταξεν ἐν τῷ ναῷ ἐν τῷ τόπῳ τῶν παρθένων τὴν Θεοτόκον,
πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ δεχθῶμεν ὡς ἀληθὲς καὶ ὅτι ὑπῆρχεν
ἐν τῷ ναῷ, καὶ μάλιστα κατὰ χρόνον, κατὰ τὸν Γρηγόριον
τὸν Νύσσης, ^(ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων) τόπος ἀποκεκληρωμένος εἰς τὰς παρθένους. Εἰ-

— Nous ne possédons sur le terrain
le titre de fermier que des
l'immenses historiques tout-à-fait
insuffisants pour nous mettre à
même d'avoir une idée nette et précise

θαίω ἤθελε λέγεσθαι, « υἱοῦ Βαρχίου, » ἀλλὰ « τοῦ πατρὸς
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ » καὶ τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ ἱερὸς
οὗτος εὐαγγελιστὴς δὲν ἀναφέρει ποῦ ποτε τὸν πατέρα τοῦ
Ἰωάννου Ζαχαρίου.

Ὅθεν, ἐπειδὴ ἄλλως χαρακτηρίζεται ἐν τοῖς εὐαγ-
γελίοις ὁ εἰς Ζαχαρίας, καὶ ἄλλως ὁ ἕτερος, δὲν εἶναι
εἷς καὶ ὁ αὐτὸς οἱ δύο. Ἐπομένως τὸ « πρὸς τοῦτο συμ-
» βάλλει καὶ ἡ φράσις τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὅστις παντα-
» χου τὸν Ζαχαρίαν χωρὶς πατρωνυμίας ἐμνημόνευσε κ.τ.λ.»
δὲν ἀληθεύει· διότι ὅπου ὁ ἱερὸς Λουκᾶς ἐμνημόνευσε τὸν
πατέρα τοῦ Ἰωάννου Ζαχαρίαν, ἂν ἀπεσιώπησε τ' ὄνομα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ἐπερίγραψεν ὁμῶς αὐτὸν διὰ τῆς προσθήκης
τοῦ « ἱερεὺς τις » καὶ τοῦ « ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, » καὶ περὶ
τούτου γίνεται λόγος ἐν ὅλῳ τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ κατ'
αὐτὸν εὐαγγελίου, ἐν ᾧ τὸν ἕτερον Ζαχαρίαν περιγράφει
ἀπλῶς διὰ τοῦ « Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μετὰ τοῦ θυσι-
» αστηρίου καὶ τοῦ οἴκου. » Ὅθεν καὶ κατὰ τὴν φράσιν τοῦ
Λουκᾶ, καὶ κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Ματθαίου ἄλλος ὁ ἐν τῷ
Κεφ. Α. καὶ Γ'. 2 τοῦ κατὰ τὸν πρῶτον εὐαγγελίου ἀναφε-
ρόμενος Ζαχαρίας, καὶ ἄλλος ὁ ἐν Κεφ. ΚΓ', 35 τοῦ κατὰ
Ματθαῖον εὐαγγελίου, καὶ Κεφ. ΙΑ', 51 τοῦ κατὰ Λουκᾶν.
Κατὰ ταῦτα τὸ ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ Λουκᾶ γινομένης ἀποσιω-
πήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς τοῦ Ζαχαρίου, μὴ προστι-
θεμένου μήδ' ἄλλου τινὸς ἐπωνύμου, καὶ τῆς παρὰ τοῦ Ματ-
θαίου προσθήκης αὐτοῦ, ἐπιχείρημα τοῦ συγγραφέως δὲν εἶναι
τόσον ἰσχυρὸν, ὅσον τὸ νομίζει. Ἐπειτα ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας
γνωρίζομεν τὸν θάνατον τοῦ Ἰωάννου (Ματθ. ΙΔ'. Μαρκ. 5').
Γνωρίζομεν τοῦτον καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας (Εὐσεβ.
Α, ια.)· περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σιωπῶσιν ὅλως
καὶ ἡ ἱερὰ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. Ἀλλ' ἂν ἐν τῇ πρώτῃ

85
in
Chap
22

5245

δ' ἐξ αὐτῆς, ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐκ τῶν διαφόρων, ὡς ἀνωτέρω,
 περὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου φρονευσθέντος
 Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαραχίου, γνωμῶν προτιμᾷ τὴν πρώτην καὶ
 ἀποδεικνύων ἀπιθάνους ἢ μᾶλλον ψευδεῖς τὰς ἄλλας τρεῖς
 γνώμας λέγει περὶ τῆς πρώτης Σελ. 211. « Ἐπειδὴ λοιπὸν
 » οὔτε Ζαχαρίας οὗτος ὁ τοῦ Βαρούχ, οὔτε ὁ μεταξὺ τῶν
 » ἐλασσόνων προφητῶν ἰά ἀριθμούμενος Ζαχαρίας τοῦ Βα-
 » ραχίου, οὔτε, τέλος, ὁ παλαιός, ὁ τοῦ διωνύμου, ἢ τριωνύ-
 » μου πατὴρ διώνυμος υἱὸς Ἀζαρίας, ἢ Ζαχαρίας, ὁ τοῦ Ἰω-
 » δαῆ, ἢ Βαραχίου, ἢ Σουδέα, ἔχουσιν ἀναμφίβολα γνωρίσμα-
 » τα ταυτότητος πρὸς τὸν ἐν Εὐαγγελίοις Ζαχαρίαν υἱὸν
 » Βαραχίου, τὸν ἀπολλόμενον μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσια-
 » στηρίου, μένει πιθανώτατον ὅτι οὗτος ὑπῆρξεν ὁ αὐτός καὶ
 » Ζαχαρίας ὁ ἱερεὺς, ὁ πατήρ τοῦ Προδρόμου, καθὼς ἡμῖν
 » παρέδωκαν οἱ θεῖοι Πατέρες. Πρὸς τοῦτο συμβάλλει καὶ ἡ
 » φράσις τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὅστις πανταχοῦ τὸν Ζα-
 » χαρίαν χωρὶς πατρωνυμίας ἐμνημόνευσε, καὶ ὁπότε πατέρα
 » τοῦτον ἱστόρισε τοῦ Προδρόμου (Κεφ. Α. καὶ Β'), καὶ ὁπότε
 » τὰ περὶ τὸν φόνον ἐξέφρασε· διότι « ἕως τοῦ αἵματος Ζαχα-
 » ρίου » μόνον εἰπὼν, τ' ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Ζαχαρίου ἀπε-
 » σιώπησεν· οὐδ' ἄλλο τι προσέθηκεν ἐπώνυμον οὐδέν· ὡς
 » ἄνδρα μνημονεύων ἥδη γνωστὸν ἐξ ὧν ἔγραψε περὶ αὐτοῦ
 » προηγουμένως ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ Εὐαγγελίου.
 » Ὁ δὲ θεῖος Ματθαῖος προσέθηκε καὶ τὸ « υἱοῦ Βαραχίου, »
 » τὸν πατέρα δηλαδὴ τοῦ Προδρόμου δηλῶν καὶ αὐτός· διότι
 » μόνον εἰς τὴν τὴν περίστασιν ὁ ἱερεὺς οὗτος Εὐαγγελιστῆς
 » ὠνόμασε τὸν Ζαχαρίαν· ἀλλαχοῦ δὲ οὐδαμοῦ οὐδόλως ἐμνη-
 » μόνευσε τὸν τοῦ Προδρόμου γενέτην οὔτ' αὐτός, οὔτε οἱ ἄλ-

(α' ιδιοχρῆμα
ὑπογραφή)

ἰπποφ
 ποσειδ
 ἀνδρῶν;
 !! — ἀπορε!

A'.

Περὶ τοῦ Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς Ἰωάννου
τοῦ Προδρόμου.

Α'. Ὅτι οὗτος ὁ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου φονευθεὶς Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου.

Ἡ γνώμη τοῦ συγγραφέως τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς, ὅτι ὁ παρὰ τῷ ἱερῷ εὐαγγελιστῇ Ματθαίῳ Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, εἶναι ὁ τοῦ Ἰωάννου πατὴρ Ζαχαρίας, στηρίζεται ἀ), ὡς καὶ ἐξ ὧν ἐξ αὐτῆς ἀνεφέρομεν ἄνωτέρω γίνεται δῆλον, εἰς λόγους ἐξαγομένους ἐξ αὐτῶν τῶν περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰωάννου Ζαχαρίου παρὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ Κεφ. Α, 5-67, καὶ Γ', 2 λεγόμενων, καὶ ἐκ τῶν παρὰ τε τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου Κεφ. ΚΓ', 35 καὶ τοῦ Λουκᾶ Κεφ. ΙΔ, 51 περὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἢ μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου φονευθέντος Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαραχίου, φερομένων ῥημάτων αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ β') εἰς μαρτυρίας Πατέρων τῆς ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἐξ ὅλης τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς φαίνεται ὁ συγγραφεὺς στηριζόμενος εἰς τὸ δεύτερον μᾶλλον ἢ εἰς τὸ πρῶτον. [Καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ λόγοι του περιέχονται εἰς τὰ ὅποια ἀνεφέρομεν ἄνωτέρω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς· καὶ ἕκαστος βλέπει, ὅτι αὐτοὶ δὲν εἶναι τόσον ἰσχυροί. Ἀλλὰ θέλομεν ἐξετάσει καὶ τοὺς λόγους τοῦ συγγραφέως, καὶ τὰς ὁποίας φέρει μαρτυρίας.

[illegible]

⊕ (ὁ πῶς σου . καὶ ὅ μόνος χάρου
μαρτυροῦν ἀπείρη . ἔτι καὶ "ἐπίσταται"
τῇ μαρτυρίᾳ ἀναταγῆς ἐν 4 Μαθι . κορυφαίαν
πέρι καὶ χαριστικῆς (οὐκ καὶ ἐπαγωγῆς αὐτοῦ καὶ

Περὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀντικειμένου ἔγραψεν ἐσχάτως καὶ εἰς τῶν πεπαιδευμένων Ἑλλήνων, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ αἰδεσιμώτατος πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος Κύριος Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος· ἀλλ' ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς, ὅτι παρὰ τοιούτου ἀνδρὸς ἐπροσμενόμεν τι γενναιότερον, καὶ ἀξιώτερον τῆς ἐπιγραφῆς » Περὶ Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου ὑπομνηματικὴ ἐπιστολή. « Εἶναι ἀληθινόν, ὅτι ἡ ὑπομνηματικὴ ἐπιστολὴ ἐγράφη ὡς ἄρθρον τῆς Εὐαγγελικῆς Σάλπιγγος, εἰς τῆς ὁποίας τὸν ἀριθ. ιθ'. εἶναι ἐκδεδομένη· ἀλλὰ καὶ ὡς τοιοῦτον, παρὰ τοιούτου γραφόμενον ἔπρεπε βέβαια νὰ ᾖναι ἄλλο

τι ἢ ὁποῖον εἶναι. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ αὐτῷ περιεχόμενα δὲν συμφωνοῦσιν οὐδόλως πρὸς τὴν λαμπρὰν ἐπιγραφὴν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν παντελῶς, ὅτι ὁ σοφὸς συγγραφεὺς γνωρίζει τί ἐστὶν ὑπόμνημα, καὶ δὲν προσμένει νὰ μάθῃ τοῦτο παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ὅς ὁμολογήσῃ εἰλικρινῶς, ἂν ἡ ὑπομνηματικὴ ἐπιστολὴ περιέχῃ τι τοῦ ὀνόματος ἄξιον. Γράφεται πρὸς Γερμανὸν τὸν πανοσιώτατον Ἱεροκῆρυκα ἀπὸ 18 Νοεμβρίου τοῦ ἤδη παρελθόντος ἔτους 1837 ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἐκδίδεται τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός· εἶναι ἐκτεταμένη· διότι πληρόναι δεκατρία φύλλα τοῦ τύπου ἦτοι εἰκοσιῆς σελίδας εἰς 8^{ον}· καὶ ἂν φέρῃ ἡμέραν τοῦ μηνός τὴν 17, δὲν ἐγράφη βέβαια εἰς μίαν ἡμέραν· καὶ ὅμως εἶναι τοιαύτη, ὅποια εἰς μίαν ἡμέραν τῶντι ἐδύνατο νὰ γραφῇ.

Λυπούμεθα τῶντι, ὅτι ὁ συγγραφεὺς δὲν μᾶς ἔδωκε τι
 τῆς ὑποίας ἀπολαμβάνει μετὰ τῶν πεπαιδευμένων Ἑλλή-
 νων ὑπολήψεως ἄξιον, οὔτε μᾶς ἐδίδαξε τι νεώτερον καὶ
 ὑψηλότερον ^(ὡς καὶ πρὶν ἂν παρρησιασθῇ εἰς τὴν ἐκείνου) περὶ οὗ ἔγραψαν ἄλλοι τόσα καὶ τόσα ἀντικειμέ-
 νου, καὶ ἤξεύρομεν καὶ μετὰ τὴν ὑπομνηματικὴν ἐπιστολὴν
 ὅτι ἤξεύρομεν πρὸ αὐτῆς ἐκ τοῦ Συναξαριστοῦ. Ὁ Ἀγιορεί-
 τῆς Νικόδημος οὔτε ἄλλως οὔτε ἄλλα νὰ γράψῃ ἤξευρε παρ

[illegible]

ἡ δὲ πόλις ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκ-
 χυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου,
 ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε
 μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ὅθεν οἱ προπά-
 τορες ἀπέκτειναν τοὺς προφήτας, καὶ οἱ ἀπόγονοι, οἰκο-
 δομοῦντες καὶ κοσμοῦντες τὰ μνημεῖα αὐτῶν, μαρτυροῦσι
 καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς ἔργοις τῶν προπατόρων. (Λουκ.
 ΙΑ', 47. 48.). Ὁμιλῶν ἄρα ὁ .Ι. Χ. πρὸς τοὺς ἀπογόνους
 τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας, καὶ ἀναφέρων ῥητῶς καὶ
 τὸν προγεγεννημένον φόνον τοῦ Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαραχίου,
 οἶονεὶ ἀγανακτῶν καθιστάνει τούτους φονεῖς αὐτοῦ « ὃν ἐφο-
 νέυσατε » λέγει δὲ τούτους φονεῖς τοῦ Ζαχαρίου, ὅχι ὅτι
 ἐφόνευσαν αὐτοὶ τοῦτον, ἀλλὰ διότι ἦσαν ἀπόγονοι τῶν φο-
 νευσάντων τοὺς προφήτας, καὶ ἐπομένως τῶν φονευσάντων
 καὶ τὸν Ζαχαρίαν, υἱὸν Βαραχίου. Ὅθεν τὸ « ἐφονεύσατε »
 λέγεται κοινωνικῶς, ἦτοι οἱ προπάτορες ὑμῶν ἐφόνευσαν αὐ-
 τόν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὑμεῖς οἱ ἀπόγονοι μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ἐξ ὧν
 φρονεῖτε καὶ πράττετε, ὅτι εἰσθε κοινωνοὶ τῶν ἔργων ἐκείνων,
 ἐπομένως καὶ ὅτι υἱοὶ ἐστέ τῶν φονευσάντων καὶ αὐτὸν, ὑμεῖς
 ἐφονεύσατε αὐτόν; ὡς ἀπόγονοι τῶν φονέων αὐτοῦ. Ὁ ἐξ οὐ-
 ρανοῦ ἄρτος ἐδόθη εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἑβραίους, εἰς τοὺς προ-
 γόνους τῶν συγχρόνων τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁμῶς ὁ Ι. Χ. λέγει
 πρὸς τούτους « οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ. » Ἰωάν. 5' 32· ὑμῖν, ἦτοι τοῖς προγόνοις ὑμῶν.
 Παρβ. Ἰωάν. Ζ', 19. 22. Μάρκ. Ι', 3. Πραξ. Ζ', 38 κ.τ.λ.
 Ἄρα « ὃν ἐφονεύσατε » = τῷ « ὃν ἐφόνευσαν οἱ προπάτορες ὑμῶν
 τῶν μηδὲν ἐκείνων διαφερόντων, ἂν καὶ λέγητε « εἰ ἡμεν
 ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεν κοινωνοὶ
 αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. » Ὅμοιοι ἐκείνοις δει-
 κνύετε ἑαυτοὺς καὶ νῦν· διότι βουλευέσθε κατ' ἐμοῦ θάνατον

οἱ πατέρες
 ὑμῶν ἐφόνευσαν
 αὐτόν· ὑμεῖς δὲ
 ἐφονεύσατε αὐτόν·
 ὅχι ὅτι ὑμεῖς αὐτὸν
 ἐφόνευσαν, ἀλλὰ
 διότι ὑμεῖς οἱ ἀπό-
 γονοι μαρτυρεῖτε
 ἑαυτοῖς ἐξ ὧν
 φρονεῖτε καὶ πράτ-
 τετε, ὅτι εἰσθε κοι-
 νωνοὶ τῶν ἔργων
 ἐκείνων, ἐπομένως
 καὶ ὅτι υἱοὶ ἐστέ
 τῶν φονευσάντων
 καὶ αὐτόν, ὑμεῖς
 ἐφονεύσατε αὐτόν·
 ὡς ἀπόγονοι τῶν
 φονέων αὐτοῦ.

α) οἱ πατέρες
 ὑμῶν ἐφόνευσαν
 αὐτόν· ὑμεῖς δὲ
 ἐφονεύσατε αὐτόν·
 ὅχι ὅτι ὑμεῖς αὐτόν
 ἐφόνευσαν, ἀλλὰ
 διότι ὑμεῖς οἱ ἀπό-
 γονοι μαρτυρεῖτε
 ἑαυτοῖς ἐξ ὧν
 φρονεῖτε καὶ πράτ-
 τετε, ὅτι εἰσθε κοι-
 νωνοὶ τῶν ἔργων
 ἐκείνων, ἐπομένως
 καὶ ὅτι υἱοὶ ἐστέ
 τῶν φονευσάντων
 καὶ αὐτόν, ὑμεῖς
 ἐφονεύσατε αὐτόν·
 ὡς ἀπόγονοι τῶν
 φονέων αὐτοῦ.

καὶ μεταξὺ
 τοῦ ναοῦ καὶ
 τοῦ θυσιαστηρίου
 ἐφόνευσαν αὐτόν·
 ὑμεῖς δὲ ἐφονεύσατε
 αὐτόν· ὅχι ὅτι ὑμεῖς
 αὐτόν ἐφόνευσαν,
 ἀλλὰ διότι ὑμεῖς οἱ
 ἀπόγονοι μαρτυρεῖτε
 ἑαυτοῖς ἐξ ὧν φρο-
 νεῖτε καὶ πράττετε,
 ὅτι εἰσθε κοινωνοὶ
 τῶν ἔργων ἐκείνων,
 ἐπομένως καὶ ὅτι
 υἱοὶ ἐστέ τῶν φονευσ-
 σάντων καὶ αὐτόν, ὑ-
 μεῖς ἐφονεύσατε αὐτόν·
 ὡς ἀπόγονοι τῶν
 φονέων αὐτοῦ.

τι ὑμῖν ἐντέλλεται
 Μωσῆς ὁ ἄγγελος τοῖς
 προγόνοις ὑμῶν·
 ὅτι ἐφόνευσαν αὐτόν
 οἱ πατέρες ὑμῶν·
 καὶ νῦν ὑμεῖς οἱ ἀπό-
 γονοι μαρτυρεῖτε
 ἑαυτοῖς ἐξ ὧν φρο-
 νεῖτε καὶ πράττετε,
 ὅτι εἰσθε κοινωνοὶ
 τῶν ἔργων ἐκείνων,
 ἐπομένως καὶ ὅτι
 υἱοὶ ἐστέ τῶν φονευσ-
 σάντων καὶ αὐτόν, ὑ-
 μεῖς ἐφονεύσατε αὐτόν·
 ὡς ἀπόγονοι τῶν
 φονέων αὐτοῦ.

τοῖς ἡμέραις τῶν
 πατέρων ἡμῶν,
 οὐκ ἂν ἡμεν κοινο-
 νιστοῦμεν αὐτῶν
 ἐν τῷ αἵματι τῶν
 προφητῶν· ὁμοιοὶ
 ἐκείνοις δεικνύετε
 ἑαυτοὺς καὶ νῦν·
 διότι βουλευέσθε
 κατ' ἐμοῦ θάνατον

ὅπως καὶ ὅσα ἔγραψεν εἰς τὸν Συναξαριστήν. Ἀλλ' ὁ αἰδεσι-
μώτατος συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς ἔχει ἄλ-
λην παρὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ μακαρίτης συγγραφεὺς τοῦ Συνα-
ξαριστοῦ παιδεύαν· καὶ ὅσω μεγαλειότερα ὑπάρχει μεταξὺ
τῆς παιδείας τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἑτέρου ἡ διαφορὰ, τόσω με-
γαλειότερα ἔπρεπε νὰ ᾔηται καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς συγ-
γραφῆς τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἑτέρου. Ἄν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συνα-
ξαριστοῦ ἐπανεπαύθη εἰς μαρτυρίας ὀλίγων τινῶν Πατέρων
τῆς ἐκκλησίας, ὁ συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς ὤ-
φειλε νὰ φέρῃ καὶ ἄλλους λόγους εἰς ἀπόδειξιν τοῦ θεματός του.

Ἀλλ' εἵπομεν ἄνωτέρω ὅτι, ὅσα ἐγράφησαν περὶ τοῦ (Μαθ. ΚΓ', 35) Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαραχίου, περιορίζονται εἰς εἰκασίας καὶ πιθανότητας. Ἐκ τούτου καὶ αἱ περὶ αὐτοῦ γνώμαι τῶν ἐρμηνευτῶν καὶ ὑπομνηματιστῶν, παλαιῶν καὶ νεωτέρων, εἶναι διάφοροι. Ὅθεν ἄλλοι μὲν αὐτῶν θέλουσι τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Ζαχαρίαν, πατέρα Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· ἄλλοι δὲ, τὸν μεταξὺ τῶν ἐλασσόνων προφητῶν ἐνδέκατον ἀριθμούμενον ἀρχαῖον προφήτην (Ζαχ. Α, 1. 7.)· ἄλλοι, τὸν υἱὸν τοῦ Βαρούχου, τὸν ἐπὶ τῆς πολιορκίας τῆς Ἱερουσαλήμ, μικρόν πρὸ τῆς καταστροφῆς αὐτῆς, παρὰ τῶν ζηλωτῶν φονευθέντα (Ἰωσηπ. Ἰουδ. ἱστορ. Δ', ε, δ'). καὶ ἄλλοι τέλος, τὸν υἱὸν τοῦ ἀρχιερέως Ἰωδαέ (Β' Παραλ· ΚΔ', 20. 21.). Ἐκαστον μέρος φέρει, ὡς ἦτον ἐπόμενον, λόγους εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του· ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι, ἂν καταντῶσι πιθανοί, δὲν καταντῶσιν ὁμῶς καὶ βέβαιοι· διότι ἡ ἱερὰ ἱστορία δὲν λέγει τι, ὡς ἡδὴ εἵπομεν, περιστατικώτερον περὶ αὐτοῦ· καὶ ὅπου ἡ ἱστορία σιωπᾷ, μόνη ἡ πιθανότης ἔχει χώραν.

Δὲν ἤξεύρομεν πόθεν ἐκινήθη ὁ αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος
εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς· ἀλλ' ὁπό-
θεν καὶ ἂν ἐκινήθη εἰς τοῦτο, εἶναι ἀδιάφορον· μανθάνομεν

240. 12
 241. 13
 242. 14
 243. 15
 244. 16
 245. 17

ПЕРІ

ZAXAPIOY,
rion
BAPAXIOY.

ΜΑΤΘ. ΚΓ', 35, ΚΑΙ ΛΟΥΚ. ΙΑ', 51.

УПО

ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΙΔΟΥ.

Γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῷ Β.
τῷ Εὐαγγελιστῇ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.

1838.

1838.

α. ~~ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.~~

ἡ γὰρ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

aliquis locus in templo ubi virginibus quidem consi-
stere licet, et orare Deum: expertae autem thorum
virilem, non permittebantur in eo consistere. Maria
autem postquam genuit Salvatorem, ingrediens ado-
rare stetit in illo virginum loco: prohibentibus autem
eis qui noverant adhuc eam jam filium genuisse, Zacha-
rias stetit, atque dixit prohibentibus eam, quoniam di-
gna est virginum loco, cum sit virgo. Ergo quasi ma-
nifestissime Zachariam adversus legem agentem, et in
loco virginum permittentem stare mulierem, occiderunt
inter templum et altare viri generationis illius. » ὅστις
ἀναγνώσῃ ὅτι γράφει ἐνταῦθα ὁ Ὠριγένης, θέλει νομίσῃ τῶν-
τι, ὅτι δὲν γράφει ὁ Ὠριγένης. Διότι λέγει ὁ Χριστὸς « ὅν
« ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου », καὶ « ἤξει
« πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην », συμπεραίνει ἐκ τού-
του ὁ Ὠριγένης, ὅτι τοῦ Ζαχαρίου τὴν « interfectionem
imputat Scribis et Phariseis, quasi non esset interfe-
ctus à patribus eorum, sed ab ipsis illis ». Ὅθεν οἱ ὑπὸ
τοῦ Χριστοῦ ὀνειδιζόμενοι δὲν δύνανται νὰ εἰπωσιν, ὅτι ὁ με-
ταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου φονευθεὶς Ζαχαρίας, ὁ
υἱὸς τοῦ Βαραχίου, εἶναι ὁ ἐν τοῖς δώδεκα ἐλάσσοσι προφή-
ταις καταριθμημένος, ἀλλ' ὁ τοῦ Ἰωάννου πατὴρ! Ἀλλ' ἐπειδὴ
περὶ τούτου δὲν εὐρίσκεται τι ἐν ταῖς Γραφαῖς γεγραμμένον
οὔτε ὅτι ἦτον υἱὸς Βαραχίου, οὔτε ὅτι ἐφονεύθη παρὰ τῶν
Γραμματέων καὶ Φαρισαίων μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσια-
στηρίου, προσφεύγει ὁ Ὠριγένης εἰς τὴν παράδοσιν, καὶ ἐν αὐτῇ
εὐρίσκει τὸ αἷτιον, διὸ ἐφονεύθη ὁ τοῦ Ἰωάννου πατὴρ Ζαχαρίας
μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀλλ' ὅτι ὁ Ὠριγένης
ἠπατήθη ἐκ τοῦ κατὰ δευτεροπροσωπίαν ἐκφερομένου « ὅν ἐφο-
νεύσατε », τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς τῆς σειρᾶς τοῦ λόγου.

ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.
ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.
ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.
ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.
ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.
ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.
ὁ πᾶς ὁ κόσμος
ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

ὑπομνηματιστῶν καὶ δεικνύει διὰ τούτου, ὅτι εἶναι καὶ αὐ-
τὸς τῆς γνώμης τούτων. Εἰς τὸ Πρωτευαγγέλιον τοῦ Ἰακώ-
βου §. 2ῶ παρὰ Φαβρικίῳ in Codice apocrypho N. T.,
collecto etc. Hamb. 1703 ἀναγινώσκουμεν τρώντι, ὅτι
« ὁ τοῦ Ἰωάννου πατὴρ Ζαχαρίας ἐφονεύθη παρὰ τὰ πρόθυρα
» τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ περὶ τὸ διάφραγμα· οἱ
» δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνωσαν, πότε ἐφονεύθη. » Καὶ εἰς τοι-
αύτην ἀρχὴν χρεωστεῖται ἴσως ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκ παραδό-
σεως ἀφιγμένος λόγος!

Ὅθεν καὶ ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου
φονευθεὶς Ζαχαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, εἶναι ἄλλος παρὰ
τὸν τοῦ Ἰωάννου πατέρα Ζαχαρίαν, τὸν ἱερέα, τὸν ἐκ τῆς
ἐφημερίας Ἀβιά, ὡς περιγράφει αὐτὸν ὁ ἱερὸς Λουκᾶς. Ἄν ἦτον
ὁ αὐτὸς, ἤθελεν εἶναι τοῦτο γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους
τῆς ἐκκλησίας Πατέρας, καὶ δὲν ἤθελον οὗτοι ἀναφέρει αὐτὸ ὡς
λόγον ἐκ παραδόσεως ἀφιγμένον, καὶ τόσον διαφοροτρόπως.
Ὅθεν σφάλλει γράφων ὁ συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπι-
στολῆς Σελ. 206 « τοῦτον λοιπὸν τὸν Βαραχίου υἱὸν Ζαχα-
» ρίαν οἱ πάλαι Πατέρες τῆς ἐκκλησίας ὀρθῶς καὶ πρὸς τὴν
» εὐαγγελικὴν ἱστορίαν συμφώνως παρέδωκαν εἶναι τὸν αὐ-
» τὸν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Προδρόμου γενέτην. »

β'. Ἐξέτασις τῶν μαρτυριῶν.

Θέλων δὲ ὁ συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς ἐξ-
άπαντος τὸν πατέρα Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Ζαχαρίαν με-
ταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου φονευθέντα, καὶ μὴ εὑ-
ρίσκων ἐν τῇ ἱερᾷ ἱστορίᾳ οὐδὲν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώ-

τὸ
βεβαίον
τὸν Ζαχα-
ρίαν
τὸν πατέρα
τὸν προδρό-
μου
τὸν εἶναι
ἐκ τοῦ βαρε-
χίου υἱὸν
τὸν φονεῦ-
μεν. τὸ καὶ
ἐκ τῆς δι-
στολῆς
τῆς αἰτίας
τοῦ
φόνου (ὅτι ὁ
ἐφονεύθη
ἐν τῷ να-
ῳ καὶ ἐν
τῷ θυσια-
στηρίῳ)
ὅτι αὐτὸς
τὸν προ-
δρόμον
πρὸς
τοὺς
ἀρχαίους
ἐκκλησια-
στικούς
ἀναφέρει
ὡς λόγον
ἐκ παρα-
δόσεως
ἀφιγμένον

ἀναγινώσκουμεν τρώντι, ὅτι « ὁ τοῦ Ἰωάννου πατὴρ Ζαχαρίας ἐφονεύθη παρὰ τὰ πρόθυρα τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ περὶ τὸ διάφραγμα· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνωσαν, πότε ἐφονεύθη. » Καὶ εἰς τοιαύτην ἀρχὴν χρεωστεῖται ἴσως ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκ παραδόσεως ἀφιγμένος λόγος! Ὅθεν καὶ ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου φονευθεὶς Ζαχαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, εἶναι ἄλλος παρὰ τὸν τοῦ Ἰωάννου πατέρα Ζαχαρίαν, τὸν ἱερέα, τὸν ἐκ τῆς ἐφημερίας Ἀβιά, ὡς περιγράφει αὐτὸν ὁ ἱερὸς Λουκᾶς. Ἄν ἦτον ὁ αὐτὸς, ἤθελεν εἶναι τοῦτο γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους τῆς ἐκκλησίας Πατέρας, καὶ δὲν ἤθελον οὗτοι ἀναφέρει αὐτὸ ὡς λόγον ἐκ παραδόσεως ἀφιγμένον, καὶ τόσον διαφοροτρόπως. Ὅθεν σφάλλει γράφων ὁ συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς Σελ. 206 « τοῦτον λοιπὸν τὸν Βαραχίου υἱὸν Ζαχαρίαν οἱ πάλαι Πατέρες τῆς ἐκκλησίας ὀρθῶς καὶ πρὸς τὴν εὐαγγελικὴν ἱστορίαν συμφώνως παρέδωκαν εἶναι τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Προδρόμου γενέτην. »

Α. Ἐξέτασις τῶν λόγων τοῦ συγγραφέως.

Τὴν κατὰ τὸν Ζαχαρίαν, τὸν πατέρα Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ἱστορίαν μόνον ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς διηγεῖται· οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς εὐαγγελισταὶ παρέρχονται αὐτὴν ἐν τελείᾳ σιωπῇ· ἀλλὰ καὶ ὅσα λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερὸς Λουκᾶς ἐν τῷ Α κεφαλαίῳ τοῦ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίου, εἶναι ὀλιγώτατα, καὶ ἀναφέρονται ὅλα εἰς ἓν μόνον καὶ μικρὸν μέρος, ἢ μᾶλλον εἰς ἓν μόνον περιστατικὸν, τῆς ζωῆς αὐτοῦ· τὰ δὲ πρὸ τούτου καὶ τὰ μετὰ τοῦτο οὔτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ Λουκᾶ γνωρίζομεν, οὔτε ἐξ ἄλλου τινὸς ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς μαρτυροῦμεν· καὶ ἠθέλομεν ἀγνοεῖ βέβαια καὶ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα, ἂν ἡ γέννησις τοῦ Ἰωάννου δὲν ἦτον τόσον συνδεδεμένη πρὸς τὴν γέννησιν καὶ τὸν βίον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν καὶ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ἀναφέρονται εἰς τὸν υἱὸν μᾶλλον ἢ εἰς τὴν πατέρα· ὅσα δὲ ἔγραψαν περὶ αὐτοῦ μεταγενέστεροι, δυσκόλως ὑπομένουσι τὴν βάσανον τῆς κρίσεως.

Τὸν πατέρα τοῦ Προδρόμου Ζαχαρίαν περιγράφει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς οὕτως· « Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου, » τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις, ὀνόματι Ζαχαρίας, » ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων » Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. » Λουκ. Α, 5. Ἄν εἰς ταῦτα προστεθῶσι καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ εὐαγγελιστὴς, ταῦτα εἶναι μόνον ὅσα γνωρίζομεν περὶ αὐτοῦ. Ἐξ αὐτῶν μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Ζαχαρίας ἦτον ἱερεὺς, καὶ ἱερεὺς ἐκ τῆς ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ προσθέτων ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ τὸ ἀόριστον, τις, εἰς τὸ, ἱερεὺς, δίδει εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι ἦτον εἷς ἐκ τῶν τόσων καὶ τόσων ἱερέων τῆς αὐτῆς ἐφημερίας, καὶ ἄνθρωπος ἄλλως ἄγνωστος. Ὁ ἱερὸς Λουκᾶς δὲν προσθέτει οὔτε τ' ὄνομα τοῦ

Ἰωάννης - ὁ πατήρ ἦν Ζαχαρίας
καὶ μήτηρ Ἐλισάβετ· οὗτοί τινες
ἀσήμερον ἐν τῷ λαῷ ὡρίσθη· ἐν
Ματθ. τ. 1· (βλ. Ἀριθ. τ. γ. σκ.
468, παρ. 1748. Δεδοκ.)

ἡ μὲν οὖν
ὅλα αὐτὰ
ἐξ ἑξῆς
τοῦ βιβλίου
ἐκτενέως
ἐκτενέως

ἱερὸν, καὶ
ἱερὸν!

62. ἐρμ.
12

A close-up of a manuscript page from the Voynich manuscript. On the left, there is a circular diagram with a central point and several lines radiating outwards, resembling a stylized flower or a celestial chart. To the right of the diagram, there is handwritten text in Voynich script, consisting of several lines of characters. The paper is aged and yellowed, with some visible wear and tear.

Χ (πρώτη) Κίριλλος
Αλεξανδρινός.
(καὶ ἄλλοι)
πομπή.

Θεοφύλακτος
καὶ ἄλλοι.

τὴν ἱερὰν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ὅτι ὀλίγην ἰσχὺν ἤμ-
πορεῖ νὰ ἔχη, τοῦτο δὲν ἀγνοεῖ, νομίζομεν, καὶ ὁ αἰδεσιμώ-
τατος Οἰκονόμος. Ἀλλ' εἰς τοιαύτην παράδοσιν εὕρισκει τὸ αἴ-
τιον, δι' ὃ ὁ τοῦ Ἰωάννου πατὴρ Ζαχαρίας ἐφονεύθη παρὰ τῶν
Ἰουδαίων μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Εἶναι δὲ οἱ
μάρτυρες τοὺς ὁποίους παρουσιάζει ὁ συγγραφεὺς, οἱ ἐξῆς:
Ὡριγένης, Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας, Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρη-
γόριος ὁ Νύσσης, Χρυσόστομος, Ἐπιφάνιος, Ἱερώνυμος, Θεο-
φύλακτος καὶ Εὐθύμιος ὁ Ζιγαβηνὸς ἐκτὸς ἄλλων νεωτέρων.
Τοσοῦτοι καὶ τοιοῦτοι μάρτυρες προξενοῦσι τῷ ὄντι σέβας,
καὶ ἂν ὅ,τι λέγωσιν ἦτον σύμφωνον πρὸς ἑαυτὸ, ἂν δὲν ἔφε-
ρεν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ τὸ ἀπίθανον, καὶ δὲν ἀντέβαινε εἰς τὴν
ἱερὰν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, τίς ἤθελε τολμήσει ν' ἀν-
τιταχθῇ εἰς αὐτούς;

Ὁ συγγραφεὺς δὲν φυλάττει καμμίαν τάξιν εἰς τὴν ἀκρόα-
σιν τῶν μαρτύρων· τοὺς παρουσιάζει εἰς τὸ ἀκροατήριον ὅ-
πως φθασῇ, καὶ ὅπως τοὺς εὔρηκεν εἰς τὸν Συναξαριστὴν καὶ
ἄλλαχοῦ ἀναφερομένους. Ἀλλ' ἐὰν οὗτοι ἀκρόασθῶσι κατὰ
τὴν τάξιν καὶ τὴν χρονολογίαν, διαιροῦνται ὅλοι εἰς τὰς ἐξῆς
τάξεις:

α. Ὡριγένης. Κατὰ τοῦτον μαρτυροῦσι καὶ ὁ Μ. Βασίλειος
καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, καὶ κατὰ τούτους
ἐν μέρει ὁ Θεοφύλακτος καὶ ὁ Εὐθύμιος.

β. Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας.
γ. Ἐπιφάνιος.
δ. Χρυσόστομος
ε. Ἱερώνυμος.

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν μόνος ὁ Ὡριγένης θεωρεῖται ὡς πρῶτος
καὶ κύριος μάρτυς· οἱ δὲ λοιποὶ, δεύτεροι· διότι μαρτυροῦσι
κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐκείνου. Ὡστε ὅλοι ὁμοῦ θεωροῦνται ὡς
εἰς μόνον μάρτυς.

Δικαστικάτα!
πάνθ' ὑπὸ μίαν
μήνησον!

Παθητικὸν!
ἀπὸ ἐνέργει-
αῖς ἀπρόω-
των.
Διπα-
ρίστην
ἀντίκει-
ται καὶ
καὶ
πρίν
τῶν Πα-
τήρων
τῶν
τέρων
καὶ
ἀνα-
κρίτων
ἀπρόω-
των
ὁ Ἀνα-
κριτής!

ἄλλο· μόνον
τῶν εἰς μίαν
ἀνακρίτων· τῶν
δ' ἄλλων ἔτι καὶ
μὴν αὐτῶν· ὅ ἂν
δρῶσι (καὶ ἴθι
πρὸς τὰς αἰτίας) μόνον
ἀπὸ τῶν δ' ἄλλων
καὶ τινὲς παρὰ

ἄλλο· πῶς
ὅσοι ἔτι μαρτυ-
ροῦν καὶ ἐν ὧν
ὡς ὁ τῶν
αὐτῶν ὡς διακρί-
σις τῶν ἱερῶν
ἀνακρίτων πρὸς ἄλλους;

ἄλλο· πῶς
ὅσοι ἔτι μαρτυ-
ροῦν καὶ ἐν ὧν
ὡς ὁ τῶν
αὐτῶν ὡς διακρί-
σις τῶν ἱερῶν
ἀνακρίτων πρὸς ἄλλους;

ἄλλο· πῶς
ὅσοι ἔτι μαρτυ-
ροῦν καὶ ἐν ὧν
ὡς ὁ τῶν
αὐτῶν ὡς διακρί-
σις τῶν ἱερῶν
ἀνακρίτων πρὸς ἄλλους;

Οὗτοι ἀπὸ διὰ πάντας τῶν ἐκείνων
ἐν τῇ ὁρίσει καὶ τῇ ἐκείνων ἀνακρί-
σει καὶ τῇ ἐκείνων ἀνακρίσει.

τῇ ἐννεαερίστῃ
ἀναχτὶ πατρὸς
σάββη προὶ ἡμῶν
ὑπομνηματίζου

» λοι δύο Εὐαγγελισταί· ἀλλὰ μόνον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν,
» ἢ ἀπλῶς, Ἰωάννην λέγουσι τὸν Πρόδρομον . . (α)

Ὁλος λοιπὸν ὁ σκοπὸς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς εἶναι
ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ὁ παρὰ τῷ εὐαγγελιστῇ Ματθαίῳ Κεφ. ΚΓ',
35 καὶ τῷ Λουκᾷ Κεφ. ΙΑ, 51 μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου φονευθεὶς Ζαχαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, εἶναι ὁ
πατὴρ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, καὶ ὅχι ἕτερός τις. Ἀλλὰ τὴν
γνώμην ταύτην τοῦ αἰδεσιμωτάτου Οἰκονόμου θέλομεν ὑπο-
βάλλει ὑπὸ βάσανον, καὶ εἰς τὸ τέλος θέλομεν ἐκθέσει καὶ ἡ-
μεῖς τὴν ταπεινήν μας γνώμην· πλὴν χρεωστούμεν νὰ προο-
μολογήσωμεν, ὅτι τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἢ ἐδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν
βοηθήματα εἶναι μικρότατα· λαμπρὰν βιβλιοθήκην δὲν ἔχο-
μεν· ὡς καὶ αὐτὸν τὸν Συναξαριστήν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τόσον
θαυμασίως ὠφελήθη ὁ συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστο-
λῆς, ἠναγκάσθημεν νὰ δανεισθῶμεν παρ' ἄλλου. Ὅθεν γενναῖόν
τι καὶ παρ' ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ προσμένῃ τις· οὔτε καυχώ-
μεθα, ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ εἰς συγγραφὴν γενναίων.

Ἀλλ' ὅσον σπουδαῖον καὶ ἂν ᾔῃαι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντι-
κείμενον, ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ ἀποβλέπει εἰς ὀλίγους, εἰς ἐ-
κείνους· δηλαδή, ὅσοι καταγίνονται κυρίως εἰς τὰ ἐκκλησιασι-
κά· εἰς τοὺς ἄλλους τὸ πρᾶγμα εἶναι ὅλως ἀδιάφορον· διότι
ὅποιος δὴποτε καὶ ἂν ᾔῃαι ὁ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου φονευθεὶς Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ἡ γνῶσις αὐτοῦ οὔτε
εἰς τῆς εὐσεβείας τὴν αὐξήσιν οὔτε εἰς τῆς ἠθικῆς τὴν πρόο-
δον συνεισφέρει τι. Ἀλλ' ἂν ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ περὶ αὐτοῦ γρά-
φοντες θεωρῶμεν τὸ ἀντικείμενον τύσον μικρὸν καὶ ἀδιάφορον
ὡς πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον μέρος τοῦ ἔθνους, τίς ὁ λόγος, ὅς-

(α) Βλ. Ματθ. γ', ια', ιδ' ις'. ιζ'. Μάρκ. ε', καὶ ζ'. Ἰωάν. α', γ'. δ'.
Πράξ. ιγ'. Οὕτω καὶ Λουκᾶς ζ', θ', κ. τ. λ.

(εξαμηνί)

βάσανον·
ὡς βασι-
νιστὴς ὄντι·
καὶ νῦν

ἤρην τὴν
γνώμην τὴν
Schleusener.

ἐν τῇ τοῦ
τοῦ ἄλλου·
προεῖπον· ἐκ

τοῦ πλὴν τῶν
ἡδ' Ἰουδαί·
βλ. σελ.

ὅτι τὰ τοιαῦτα
ἀφ' ὧν
μεντῶν·

δὲ! τὸ
ἀπὸ πρὸς
τὴν ἀπὸ τῆς

ὁ ἐξ ὧν τῶν
τῶν ἀπὸ τῶν
περὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν

ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν

ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν

ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν

ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν

ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν

ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν
πλὴν τῶν
ἐπὶ τῶν

μης του, προσφεύγει εἰς τὴν παράδοσιν, καὶ εἰς τὴν παράδο-
 σιν κυρίως θεμελιώνει ὅλον τὸ λαμπρόν του οἰκοδόμημα· περι-
 φράττει δὲ τὴν παράδοσιν ταύτην τοιουτοτρόπως, ὥστε,
 ὅστις τολμήσῃ νὰ τὴν προσβάλῃ, ἡμπορεῖ νὰ νομισθῇ παρὰ
 τῶν εἴτε ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀμαθείας εἴτε ἐξ ὑποκρίσεως καὶ κα-
 κίας ζηλωτῶν ἀνατροπεὺς πάσης ἐν γένει παραδόσεως, καὶ
 ἀμέσως νὰ λιθοβοληθῇ ὡς ἀσεβής. Ἀλλὰ τὰς παραδόσεις τι-
 μῶμεν καὶ παραδεχόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐπίσης, ὡς καὶ αὐτός·
 καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ νομισθῶμεν παρὰ τῶν σφόδρα ζηλω-
 τῶν καταφρυνηταὶ αὐτῶν ἐξ ὧν θέλομεν εἰπεῖ περὶ τῆς περὶ
 τῆς οὗ λόγος παραδόσεως. Ἀλλ' ὅτι παράδοσις παραδόσεως δια-
 φέρει, τοῦτο δὲν λανθάνει, νομίζομεν, καὶ αὐτὸν τὸν αἰδεσι-
 μώτατον Οἰκονόμον. Ὁ Μ. Βασίλειος λέγει περὶ τῶν παραδό-
 σεων « τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων δογμάτων καὶ
 » κηρυγμάτων, τὰ μὲν ἐκ τῆς ἐγγράφου διδασκαλίας ἔχομεν,
 » τὰ δὲ ἐκ τῆς τῶν ἀποστόλων παραδόσεως διαδοθέντα ἡμῖν
 » ἐν μυστηρίῳ παρεδεξάμεθα, ἅπερ ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν ἰ-
 » σχύον ἔχει πρὸς τὴν εὐσέβειαν· καὶ τούτοις οὐδεὶς ἀντερεῖ,
 » ὅστις γε καὶ κατὰ μικρὸν γοῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν πεπεί-
 » ραται ». Καὶ ποῖα ἐννοεῖ ἐνταῦθα παραδόσεις ὁ ἅγιος; τὸ
 κατασημαίνεσθαι τὸν χριστιανὸν τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, τὸ
 πρὸς ἀνατολὰς τετράφθαι κατὰ τὴν προσευχὴν, τὰ τῆς ἐπι-
 κλήσεως ῥήματα ἐπὶ τῇ ἀναδείξει τῆς εὐχαριστίας, τὴν εὐλο-
 γίαν τοῦ ὕδατος τοῦ βαπτίσματος, τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, τὸ
 τρεῖς βαπτίζεσθαι τὸν ἄνθρωπον κ.τ.λ., ὅχι δὲ καὶ τὸ τοῦτον
 ἢ ἐκεῖνον ὑπολαμβάνειν τὸν μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσια-
 στηρίου φονευθέντα Ζαχαρίαν, υἱὸν Βαραχίου. Ὡστε παράδοσις
 μὴ ἀναφερομένη εἰς δόγμα, μήτε εἰς μυστήριον, μήτε εἰς ἱερὰν
 τινα τελετὴν, ἀλλ' εἰς πρόσωπον ἀμφισβητούμενον, αὐτὴ ἀφ'
 ἑαυτῆς ἀνατρεπομένη δι' ἀντίφασιν, ἀντιβαίνουσα δὲ καὶ εἰς

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 πεφυλαγμένων
 δογμάτων καὶ
 κηρυγμάτων
 τὰ μὲν ἐκ τῆς
 ἐγγράφου διδασκαλίας
 ἔχομεν, τὰ δὲ
 ἐκ τῆς τῶν ἀποστόλων
 παραδόσεως διαδοθέντα
 ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ
 παρεδεξάμεθα, ἅπερ
 ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν
 ἰσχύον ἔχει πρὸς τὴν
 εὐσέβειαν· καὶ τούτοις
 οὐδεὶς ἀντερεῖ, ὅστις
 γε καὶ κατὰ μικρὸν
 γοῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν
 πεπεῖραται.

β3· ἔρη.
 σγ· 41
 5X

ἰδὲ καὶ
 μὴν περὶ
 τοῦ ἁγίου
 πνεύματος
 εὐχαριστίας
 εὐλογίας
 τοῦ ὕδατος
 τοῦ βαπτίσματος
 τοῦ ἔλαιου
 τῆς χρίσεως
 τοῦ τρεῖς
 βαπτίζεσθαι
 τὸν ἄνθρωπον
 κ.τ.λ.

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 πεφυλαγμένων
 δογμάτων καὶ
 κηρυγμάτων
 τὰ μὲν ἐκ τῆς
 ἐγγράφου διδασκαλίας
 ἔχομεν, τὰ δὲ
 ἐκ τῆς τῶν ἀποστόλων
 παραδόσεως διαδοθέντα
 ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ
 παρεδεξάμεθα, ἅπερ
 ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν
 ἰσχύον ἔχει πρὸς τὴν
 εὐσέβειαν· καὶ τούτοις
 οὐδεὶς ἀντερεῖ, ὅστις
 γε καὶ κατὰ μικρὸν
 γοῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν
 πεπεῖραται.

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 πεφυλαγμένων
 δογμάτων καὶ
 κηρυγμάτων
 τὰ μὲν ἐκ τῆς
 ἐγγράφου διδασκαλίας
 ἔχομεν, τὰ δὲ
 ἐκ τῆς τῶν ἀποστόλων
 παραδόσεως διαδοθέντα
 ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ
 παρεδεξάμεθα, ἅπερ
 ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν
 ἰσχύον ἔχει πρὸς τὴν
 εὐσέβειαν· καὶ τούτοις
 οὐδεὶς ἀντερεῖ, ὅστις
 γε καὶ κατὰ μικρὸν
 γοῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν
 πεπεῖραται.

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 πεφυλαγμένων
 δογμάτων καὶ
 κηρυγμάτων
 τὰ μὲν ἐκ τῆς
 ἐγγράφου διδασκαλίας
 ἔχομεν, τὰ δὲ
 ἐκ τῆς τῶν ἀποστόλων
 παραδόσεως διαδοθέντα
 ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ
 παρεδεξάμεθα, ἅπερ
 ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν
 ἰσχύον ἔχει πρὸς τὴν
 εὐσέβειαν· καὶ τούτοις
 οὐδεὶς ἀντερεῖ, ὅστις
 γε καὶ κατὰ μικρὸν
 γοῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν
 πεπεῖραται.

Fragment of an ancient Greek papyrus scroll with handwritten text in a cursive script. The text is written in dark ink on a light-colored, aged papyrus surface. The fragment is tilted and shows signs of wear and damage, including tears and discoloration. The handwriting is dense and characteristic of ancient Greek cursive. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be part of a larger sentence or phrase. The fragment is set against a dark background.

**Γ' ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΛΑΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ» 2000-2006**

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

**Κέντρο Ερεύνης Μεσαιωνικού και Νέου Ελληνισμού
Κέντρον Ερεύνης της Ιστορίας του Νεωτέρου Ελληνισμού**

ΕΡΓΟ Γ' ΚΠΣ: «Ελληνική Επανάσταση και συγκρότηση Ελληνικού κράτους - Με βάση ιστορικά αρχεία 18ου-19ου αιώνα»

ΥΠΟΕΡΓΟ: «Ψηφιοποίηση ιστορικών αρχείων, προμήθεια εξοπλισμού-λογισμικού»

Οργανισμός Προέλευσης Αρχείου:

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τίτλος :

ΚΕΜΝΕ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ ΠΕΡΙ
ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΑΧΙΟΥ 1838

Εἰς τὴν φησὶς λέγου ἵνα ἔγραψεν
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῆς λέγου
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῆς λέγου
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῆς λέγου

πατὴρ τοῦ Ζαχαρίου, διὰ τὴν τὸν χαρακτηρίσῃ διὰ τοῦτου καὶ
περισσότερον· διότι δὲν ἐπεχείρησε νὰ συντάξῃ ἱστορίαν οὔτε τοῦ
Ζαχαρίου οὔτε τοῦ Ἰωάννου, ἀλλὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀποδιδόν-
τες δὲ οἱ μετέπειτα εἰς τὸν Ζαχαρίαν, πατέρα Βαραχίαν· διότι
καὶ ὁ ἀρχαῖος προφήτης Ζαχαρίας Βαραχίαν εἶχε πατέρα, καὶ
ὁ παρὰ τῷ Ἡσαΐα Η, 2 ὡς μάρτυς προσκαλούμενος Ζαχαρίας
Βαραχίαν εἶχε πατέρα, καὶ ὁ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσια-
στηρίου φονευθεὶς, υἱὸς Βαραχίου ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματ-
θαίῳ· ἐξέλαβον αὐτὸν καὶ ὡς τὸν τελευταῖον τοῦτον· ἡ ἀπέ-
δωκαν πατέρα Βαραχίαν εἰς τὸν πατέρα τοῦ Ἰωάννου Ζαχα-
ρίαν, διὰ τὸ ἀποδείξωσιν αὐτὸν φονευθέντα μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐξηγήσωσιν οὕτως εὐκολώτερον
ὅ,τι λέγει ὁ Ματθαῖος Κεφ. ΚΓ', 35 καὶ ὁ Λουκᾶς Κεφ. ΙΑ,
51. Ἐκινήθησαν δὲ εἰς τοῦτο ἴσως, ἐκτὸς τῆς ὁμωνυμίας, καὶ
ἐκ τῆς λέξεως « ἐφονεύσατε, » ἐκλαβόντες ὡς ἐκφερόμενον
τοῦτο πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς Ἰουδαίους, πρὸς οὓς ὠμίλει
ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὅθεν, ἐπειδὴ Ζαχαρίας ὁ μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου φονευθεὶς, Ζαχαρίας καὶ ὁ πατήρ τοῦ
Ἰωάννου· ἄρα εἰς καὶ ὁ αὐτὸς οἱ δύο Ζαχαρία· ἀλλὰ μὴν
εὐρίσκοντες καὶ αἴτιον, διὸ ἐφονεύθη ὁ ἐκ τῶν δύο εἰς ἓνα,
τὸν πατέρα τοῦ Ἰωάννου, συγχωνευθεὶς Ζαχαρίας, ἔπλασαν
ἐξ ἀγράφου παραδόσεως ὅ,τι ἤθελεν ἕκαστος, ὡς θέλομεν ἰδεῖ
ἀκολουθῶς.

Ὅτι δὲ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς οἱ δύο διάφοροι ἐν τοῖς εὐαγγελίοις
ἀναφερόμενοι Ζαχαρία, ἀποδεικνύει ὁ συγγραφεὺς τῆς ὑπο-
μνηματικῆς ἐπιστολῆς ἐκ τῆς παρὰ τῷ Λουκᾶ γινομένης μνείας
τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰωάννου Ζαχαρίου χωρὶς πατρωνυμίας, οὐδ'
ἄλλου τινὸς ἐπωνύμου προσθήκης· διότι, λέγει, ἐν Κεφ.
ΙΑ, 51 μνημονεύει ἄνδρα ἤδη γνωστὸν ἐξ ὧν ἔγραψε περὶ
αὐτοῦ προηγουμένως. Ἀλλ' ὅ,τι λέγει ἐνταῦθα ὁ συγγραφεὺς,

Ἡ ἐπιτομή τῆς Ἀρκετοῦ, ἡ δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῆς λέγου
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῆς λέγου
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῆς λέγου

πρόδιν
μαθόν;-
αὐτοῦ
ἐφα.
γαστροῦ
ἰδῆς
ἐρώγη.
ἐπλεσαν;
ἡ ἐξ α'
γαστροῦ
παραδίδω
ἐν παρὰ
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς

ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς

⊕ Εξουσιοδοτήσας τὴν Θεοτόκον Λουκῶν ἡ ἀποστολή Ἰωάννου διότι καὶ
ἔγραψεν ἑαυτὸν ὅπως τὴν ἐξ ὧν τὸν ἄγγελον οὐδὲ ἔρχη πρὸς αὐτὴν
ἡμεῖς καὶ διακρίνομεν τὸ Λόγον. ἀλλ' ὅτι (προσχωρήσας τὴν Σοφίαν
ὡς τὴν κήρυξ τὸν Εὐαγγέλιον) 27 ὡς οὖν αὐτὸς ἀγγέλλει ἑαυτὸν ἐν-
σφύον αὐτὸν (Λουκ. 1. 15.)

22. — Ἐξοδ. 17', 2. Ἀριθ. 16. κ. ἐξ. 1Η, 15. 16.). Ἐπὶ
τῆς ἐν τῷ ναῷ παραστάσεως τοῦ παιδίου ὁ ἱερεὺς Ζαχαρίας
δὲν φαίνεται παντελῶς, οὔτε λόγος τις γίνεται πλέον περὶ
αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀφ' οὗ, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ
ὁ οἶκος αὐτοῦ δὲν ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἀλλ' εἴτε εἰς τὴν
Χεβρώναν εἴτε εἰς τὴν Ἰούτταν, ὡς θέλομεν ἰδεῖ κατωτέρω.
Ἀντὶ δὲ τοῦ Ζαχαρίου φαίνονται ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν καὶ
Ἄννα ἡ προφῆτις. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν οἱ γονεῖς ἅπαντα τὰ κατὰ
τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν, κατὰ τὸν Λουκᾶν (Β', 39.),
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Ἀλλ' ἐπεδὴ
ὁ Λουκᾶς παρασιωπᾷ ὅσα ὁ Ματθαῖος διηγεῖται ἐν τῷ Β'
Κεφ. τοῦ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίου· καὶ ἐπειδὴ οἱ μάγοι εἰς
Βηθλεὲμ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐκεῖσε ἀπελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν
εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ Βη-
θλεὲμ, παραλαβὼν ὁ Ἰωσήφ τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ,
ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐκεῖθεν ἐπανελθὼν κατέκλυσεν
εἰς Ναζαρέτ, φαίνεται πιθανώτατον, ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ
τὴν ἐν τῷ ναῷ παράστασιν τοῦ παιδίου ὑπέστρεψαν πάλιν
εἰς Βηθλεὲμ, καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ συνέβησαν ὅσα διηγεί-
ται ὁ Ματθαῖος. Κρίνομεν περιττὸν τὸ νᾶ φέρωμεν ἐνταῦθα
λόγους πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης ταύτης· διότι ὁ λόγος
δὲν εἶναι περὶ τούτου· καὶ ἡ σύντομος αὕτη ἱστορικὴ ἐκθε-
σις δὲν ἔγεινεν εἰμὴ εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἀπιθάνου τοῦ ἐν τῷ
μεταξὺ τούτῳ διαστήματι φόνου τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰωάννου
Ζαχαρίου· διότι ὑπεδέξατο καὶ κατέταξε τὴν Θεοτόκον καὶ
μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου κύησιν ἐν τῷ ναῷ μετὰ τῶν παρθένων·
διότι ἐν αὐτῷ τῷ διαστήματι θέτει ὁ συγγραφεὺς τῆς ὑπομν.
ἐπιστολῆς τὸν ἀνόσιον αὐτὸν φόνον. Σελ. 206 λέγει περὶ τού-
του « τοῦτον λοιπὸν τὸν Βαραχίου Ζαχαρίαν οἱ πάλαι Πατέρες

⊕ ἀλλ' ὁ πῆχυς (ἐξ ὧν) ἡ παρεκκλῆσις ἐν ἡμέρῃ ταύτῃ
τῇ Ἰωάννου· ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς κεινὸν ἐν τῇ
ἐκείνῃ (1. 15.) καὶ οὐκ ἀποκρίνεται· ἀλλ' ὅτι
τὸν Κύριον φ. ὅτι τὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν
καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ τῇ ἡμέρῃ τῇ ἡμέρῃ
ἐξ ὧν αὐτὸς ἀγγέλλει ἑαυτὸν ἐν-
σφύον αὐτὸν (Λουκ. 1. 15.)

⊕ ἀλλ' ὁ πῆχυς (ἐξ ὧν) ἡ παρεκκλῆσις ἐν ἡμέρῃ ταύτῃ
τῇ Ἰωάννου· ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς κεινὸν ἐν τῇ
ἐκείνῃ (1. 15.) καὶ οὐκ ἀποκρίνεται· ἀλλ' ὅτι
τὸν Κύριον φ. ὅτι τὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν
καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ τῇ ἡμέρῃ τῇ ἡμέρῃ
ἐξ ὧν αὐτὸς ἀγγέλλει ἑαυτὸν ἐν-
σφύον αὐτὸν (Λουκ. 1. 15.)

δὲν εἶναι λόγος, εἰς κατάληψιν τούτου πολλή σοφία δὲν ἀπαι-
τεῖται. Ἐκ τῆς παρὰ τῷ Λουκᾷ παραλείψεως τῆς πατρωνυμίας,
καὶ ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ματθαίῳ προσθήκης τῆς πατρωνυμίας
δὲν συμπεραίνεται βέβαια, ὅτι εἰς καὶ ὁ αὐτὸς οἱ δύο Ζαχα-
ρίαι. Ἄν ἐγίνετο λόγος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις καὶ περὶ τρίτου
Ζαχαρίου, μὴ χαρακτηριζομένου περιστατικώτερον πρὸς ἀναμ-
φίβολον διάκρισιν, ἐδυνάμεθα νὰ συμπαραλάβωμεν καὶ αὐτὸν
εἰς τοὺς ἄλλους δύο, καὶ ἐκ τῶν τριῶν ν' ἀποτελέσωμεν ἕνα;
Εἶναι ἀληθινὸν ὅτι καὶ ὁ Ματθαῖος διὰ τῆς προσθήκης τοῦ
ὀνόματος τοῦ πατρὸς εἰς τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ὁ Λουκᾶς διὰ
μόνου τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ χαρακτηρίζουσιν ἄνθρωπον γνω-
στὸν καὶ εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν χρόνων, καθ' οὓς οἱ εὐαγγελισταὶ
ἔγραφον, ζῶντας· ἀλλ' ἡ γνωριμία αὕτη παρὰ τῷ Λουκᾷ,
ὅστις παραλείπει τ' ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Ζαχαρίου, δὲν
προέρχεται ἐξ ὧν ἔγραψεν ὁ εὐαγγελιστὴς προηγουμένως ἐν
τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ εὐαγγελίου· ἀλλ' ἐξ ἄλλων περι-
στάσεων, γνωστῶν μὲν εἰς τοὺς τότε ζῶντας, ἀγνώστων δ' εἰς
τοὺς μετέπειτα, καὶ ἐκ τούτου αἱ διάφοροι εἰκασίαι καὶ γνω-
μαι. Εἶναι ἀληθινὸν προσέτι, ὅτι ὁ Ζαχαρίας, ὅσον ἀγνώστος
καὶ ἂν ἦτον πρότερον, μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἰωάννου, τοῦ
ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεζζονος, ἔγεινε γνωστός· ἀλλὰ τοιού-
του ἀνδρὸς δὲν ἤθελεν εἶναι ἀγνώστος καὶ ὁ πατήρ, καὶ κατ'
ἐκείνην μάλιστα τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ Ἰουδαῖοι κατέβαλλον
τόσην σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὰς γενεαλογίας· (*) καὶ
ὁμῶς ὁ ἱερὸς Λουκᾶς, ἀντὶ νὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὸν δια τῆς
πατρωνυμίας, περιγράφει αὐτὸν διὰ τοῦ « ἱερεὺς τις, ὀνό-
ματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά » καὶ διὰ τῆς περι-

(*) Ἰδε καὶ Schleusner Novum Lexicon Graeco-Latinum s. v.
Γενεαλογία, καὶ τοὺς ὑπομνηματιστὰς εἰς Ἀ Τίμ. Α', 4 καὶ Τίτ. Γ', 9.

εἰς τὰς δὲ γενεαλογίας παρατίθεται
(ἵδ' ὅτι καὶ περὶ τῆς γενεαλογίας τοῦ
Ἰωάννου ἐπεμνηστεύθη ἡ γενεαλογία
δὲ τῆς γενεαλογίας τοῦ Ἰωάννου
λογίας πρὸς τὸν ὑπομνηματιστὴν ἐξέταται...)

ἀντιφώνη

120

120

ἔρρη.

Εἰς τοὺς β. παρὰ: "ἵνα"

ἐρρύνουσι, ἔρρη, 121.

"τὸ παρὰ τὸν δὲ οἱ μὲν ἐβόρυσαν
καὶ ὁ Θεόδωρος πάντα εἰς τὸν παρὰ τὸν
δοτὰ χεῖρον, Ἀνδρῶν δὲ ἀπὸ τοῦ
τοῦ παρὰ τὸν δὲ χεῖρον, ὁ δὲ αὖ
τοῦ μέλλοντος, Σίμωνα δὲ πάντα εἰς
τοῦ ἐνέστατα ἔτασαν. (ἔρρη.)

εἰς Σερ. Τὸν δὲ 129. & καὶ διδόν

τοὺς λόγους: ὁρμήσαντες ἄλλοι οἱ δὲ ὁ δὲ

θαὶ τοὺς πρὸς τὸν Μέναν προσηύχοντες αἱ παρὰ

ρῶντες ἔρρη.)

ἔρρη γὰρ τοῦ προσηύχοντος παρὰ
τὸν δὲ μέλλοντος εἰς προσηύχοντος
προσηύχοντος εἰς τὸν δὲ εἰς τὸν δὲ

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

εἰς τὸν δὲ μέλλοντος, ἔρρη

« τῆς ἐκκλησίας ὁρθῶς καὶ πρὸς τὴν εὐαγγελικὴν Ἱστορίαν
 « συμφώνως παρέδωκαν εἶναι τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Προ-
 « δρόμου γενέτην, ὅστις καὶ προφήτης ἐγένετο, κατὰ τὰς θείας
 « Γραφάς, καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος φαίνεται
 « φονευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.» Καὶ Σελ. 208 « Καθὼς προεί-
 « πομεν, ὁ φόνος τοῦ Ζαχαρίου συμπεραίνεται πιθανώτατα γε-
 « νόμενος περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς σωτηρίου ἐποχῆς.» Καὶ Σελ.
 222 διορίζει καὶ τὴν ἐποχὴν ταύτην « ἐπὶ τῆς βρεφοκτονίας.»
 Ἐπὶ τῆς βρεφοκτονίας! Ἀλλὰ πῶς, ἐν ᾗ ἡ βρεφοκτονία εἶναι
 γνωστὴ καὶ ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας (Ματθ. Β'. 16.), καὶ ἐκ τῆς
 ἐκκλησιαστικῆς (Εὐσεβ. Α, ἡ.), ὁ φόνος τοιοῦτου ἀνδρός,
 ὁποῖος ὁ πατὴρ τοῦ Προδρόμου Ζαχαρίας, δὲν ἀναφέρεται οὔ-
 τε ἐν τῇ πρώτῃ οὔτε ἐν τῇ δευτέρᾳ; Τὴν σιωπὴν ταύτην ἄς
 μᾶς τὴν ἐξηγήσῃ ὁ σοφὸς συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπι-
 στυλῆς. Ἀλλ' οἱ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἡρώδου ἐν Βηθλεέμ φο-
 νευθέντες παῖδες ἦσαν κατὰ τὴν ἱερὰν ἱστορίαν (Ματθ. Β', 16.)
 ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, δηλαδὴ διετεῖς καὶ μὴ ἔτι φθά-
σαντες εἰς τὸ δεύτερον τῆς ἡλικίας ἔτος· ἀλλ' ἀφ' οὗτου οἱ
γονεῖς τοῦ Κυρίου ὑπέστρεψαν μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ παράστα-
σιν αὐτοῦ εἴτε εἰς Ναζαρέτ κατ' εὐθείαν κατὰ τὸν Λουκᾶν,
εἴτε εἰς Βηθλεέμ, ὡς εἵπομεν ἀνωτέρω, δὲν φαίνεται ποῦ οὔ-
 τε παρὰ τῷ Ματθαίῳ οὔτε παρὰ τὸ Λουκᾶ, ὅτι ἐν τῷ δια-
 στήματι τῶν δύο περίπου ἐτῶν ὑπῆγον εἰς Ἱεροσόλυμα, οὔτε
 αἰτίαν εἶχον ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἰς τὸ νὰ ὑπάγωσιν ἐκεῖ
 διὰ νὰ ὑποδεχθῇ καὶ κατατάξῃ τὴν Θεοτόκον ὁ Ζαχαρίας
 μετὰ τῶν παρθένων, ἃν πάλιν εὐρίσκετο εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.
 Ἄν ἐγένετο τοιοῦτόν τι, εἴτε ὁ Ματθαῖος εἴτε ὁ Λουκᾶς ἤθελε
 κάμει μνεῖαν τοιοῦτου λόγου ἀξίου περιστατικοῦ.
 Κατὰ τὸν ἐκ διαταγῆς Θεοῦ παρὰ τοῦ Μωϋσέως δοθέντα νό-
 μον οἱ ἄνδρες μόνον ὑπεχρεοῦντο εἰς τὸ νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον

113. 24 12, 17, 18.

τις μᾶς κατέπεισεν εἰς ὅ,τι ἐπιχειροῦμεν; εἶναι ἀπλούστατος.
 Ἄν ἄλλος ἦτον ὁ συγγραφεὺς τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ὑπομνημα-
 τικῆς ἐπιστολῆς, ὅχι δηλαδὴ τόσον γνώριμος, ὅσον ὁ αἰδεσι-
 μώτατος Οἰκονόμος, ὁμολογοῦμεν ὅτι ἠθέλομεν ἀδιαφορήσει
 εἰς ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελε γράφει· ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖται κοι-
 νῶς ὡς ἐκ τῶν πρώτων πεπαιδευμένων Ἑλλήνων· καὶ τοιοῦ-
 τος ἄνθρωπος γράφων, πιστεύεται εὐκόλως, ὅ,τι καὶ ἂν λέγη,
 καὶ μάλιστα παρ' ἐκείνων, ὅσοι μὴ γνωρίζοντες τὸ περὶ οὗ ὁ
 λόγος ἀντικείμενον, ἢ μὴ μαθόντες τὸ νὰ κρίνωσιν ἀφ' ἐαυ-
 τῶν ἀ ἀναγινώσκουσι, δέχονται ὡς ἀναντιρρήτους ἀληθείας
 τὰ παρ' ἄλλων λεγόμενά, καὶ ἐὰν μάλιστα οἱ ἄλλοι οὗτοι ἦ-
 ναι ὁποῖος ὁ αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος. Θέλοντες λοιπὸν νὰ
 διδάξωμεν τοὺς τοιούτους, ὅτι ὀφείλουν νὰ κρίνωσι καὶ ἀφ'
 ἐαυτῶν ὅσ' ἀναγινώσκωσι παρ' ἄλλων γραφόμενα, καὶ νὰ μὴν
 ἀφίνωνται ὅλως εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ γράφοντος, ἐξετάζομεν
 καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον. Ἀλλ' ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἐμ-
 βαίνομεν μετὰ δειλίας εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ ὅχι δι' ἄλλο, εἰμὴ
 διότι ἠξεύρομεν, ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκουν
 ἀσέβειαν, ὅπου τοιαύτη δὲν ὑπάρχει, καὶ δοκοῦσιν, ὅτι προ-
 σφέρουσι λατρείαν εἰς τὸν θεόν, ἀποκτείνοντες ἀπανθρώπως
 τὴν ὑπόληψιν ἀθώου ἀνθρώπου καὶ δι' ἀπλούστατον καὶ ἀθωό-
 τατον πρᾶγμα. Ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν ποτέ, ὅτι θέλομεν εὐρεῖ
 τοιούτους ἀσεβεῖς ζηλωτὰς, οὔτε ὅτι θέλει εὐρεθῇ τις, ὅστις
 θέλει ἀποδώσει εἰς κακόνοιαν ὅ,τι ἀπλῶς καὶ ἀνάγκῃ ἐρρήθη.
 Γνώμην εἰς τὴν γνώμην ἀντιτάττομεν καὶ καθὼς γνώμην
 ἐπικρίνομεν, γνώμην θέλομεν, νὰ ἐπικρίνωσι καὶ ἄλλοι. Ἀλλ'
 εἰς τὴν ἐπίκρισιν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παρεισχωρήσῃ καὶ κα-
 κία, προσάπτουσα εἰς ἡμᾶς ὅ,τι οὔτε φρονοῦμεν οὔτε δοξάζο-
 μεν. Παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου Οἰκονόμου δὲν φοβούμεθα μὴ
 πάθωμεν ὅ,τι φοβούμεθα μὴ πάθωμεν παρ' ἄλλων· διότι ὡς
 καὶ λέγει καὶ ἡ παλαιὰ σοφία·

δὲν ὑπῆρχεν ἴσως λόγος μνείας τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἡ δευτέρα δὲν ἤθελε παρέλθει αὐτὸν ἐν σιωπῇ, γενόμενον μάλιστα μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Φόνος τοιούτου ἀνδρὸς καὶ πρὸς βεβήλωσιν τοῦ ἱεροῦ γενόμενος, ἦτον ἀναμφιβόλως ἀντικείμενον τῆς ἱστορίας ἄξιον, καὶ ποτὲ δὲν ἤθελε τὸ παρασιωπήσει αὕτη. Ἡ τοιαύτη καὶ τοσαύτη σιωπὴ τῆς ἱστορίας περὶ τοιούτου τραγικοῦ συμβεβηκότος καθιστάνει ὑποπτον τὸν περὶ τούτου ἐκ παραδόσεως ἀφιγμένον λόγον, καὶ τόσῳ περισσότερον, καθ' ὅσον ὁ ἐκ παραδόσεως οὗτος λόγος ἀφίκετο εἰς ἡμᾶς πολυειδὴς καὶ πολύτροπος, ὥς θέλομεν ἰδεῖ ἀκολούθως. Ἡ πολυμαθία τοῦ μακαρίτου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως εἶναι γνωστή. Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι, συγγράφων τὴν ἐκκλ. ἱστορίαν τῆς Ἀ' ἐκατονταετηρίδος, ἐξέτασεν ὁ ἴδιος τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, μὴ εὐχαριστούμενος εἰς μαρτυρίας ἄλλων, καὶ πολλῶ ὀλιγώτερον εἰς Συναξαριστάς, καὶ εἶχεν ἱκανὴν κρίσιν πρὸς διάκρισιν τοῦ ἀληθοῦς ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς. Αὐτὸς λοιπὸν γράφει Σελ. 3 « Ὁμοίως (καθὼς δηλαδὴ καὶ » ἡ ἀρχιερωσύνη, περὶ ἧς ὁμιλεῖ ἀνωτέρω) ἀμφιβάλλεται, ἂν » ὁ τοῦ Προδρόμου πατὴρ ἦν ὁ Ζαχαρίας ἐκεῖνος (Ματθ. » ΚΓ', 35.), ὁ φονευθεὶς μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστη- » ρίου. Ἀρέσκει καὶ τοῦτο εἰς τοὺς παλαιούς Πατέρας (α). » ὑποπτον ὁμῶς ἐκρίθη παρὰ τοῖς ὕστερον ὑπομνηματισταῖς, » ὥς παράδοσις οὖσα, θεμελιωμένη μόνον εἰς βιβλίον ἀπό- » κρυφον. » (β). Ὁ μακαρίτης Εὐγένιος δὲν λέγει ἐνταῦθα οὐδὲ λέξιν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ εἰς τοὺς παλαιούς Πατέρας ἀρέσκοντος, καὶ πρὸς ἀνασκευὴν τῆς γνώμης τῶν νεωτέρων

(α) Ὁριγένην, καὶ Χρυσόστομον εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, καὶ Βασίλειον ὁμιλ. εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, καὶ Θεοφύλακτον, καὶ Εὐθύμιον καὶ ἄλλους.

(β) Τὸ Πρωτευαγγέλιον τοῦ Ἰακώβου, καὶ τὸ Ψευδευαγγέλιον τὸ περὶ τῆς γεννήσεως τῆς Παρθένου.

τοιοῦτος ὁ
πρὸς οὐδὲν
ἢ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ

πρὸς τὸ
γενεσιῶν καὶ
ἐστὶν ὅτι
καὶ τὸ

χρὶς
ἰσα
εὐρ
τὸ
ἰσα
αὐτοῖς
στ
ἰσα
ἰσα

ξιον ὅ,τι λέγει περὶ τῆς πηγῆς τῆς κατὰ τὸν Ζαχαρίαν ιστο-
ρίας, καὶ ἡ πηγὴ αὕτη εἶναι ἀπόκρυφον βιβλίον. ^x

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν τί λέγει ὁ Ὠριγένης περὶ τοῦ Ζαχαρίου

ὅπου εἶχε λόγον εἰς τὸ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ πλατύτερον,

δηλαδή εἰς τὸ Ματθ. Κεφ. ΚΓ', 35. Ἐδὼ εὐρίσκομεν, ὅτι

ὁ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου φονευθεὶς Ζαχαρίας

ἦτον ὁ τοῦ Ἰωάννου πατήρ, καὶ ὅτι εἶναι γνωστὸν τοῦτο ἐκ

παραδόσεως. Εἶναι δὲ παράδοξον πῶς ἄνθρωπος τοιοῦτος,

ὁποῖος ὁ Ἡριγένης, ἐδύνατο νὰ γράψῃ ὅ,τι γράφει ἐνταῦθα (α).

« Venit autem (Jesús Christus) in generationem eo-

rum qui impleverant mensuram patrum suorum, et

superposuerunt Jesu Christi prophetas, et sapientes,

et scribas, « omnis sanguis justus qui effunditur su-

per terram à sanguine Abel justi, usque ad sanguinem

Zachariae filii Barachiae », cujus interfectionem im-

putat Scribis et Phariseis, quasi non esset interfec-

Scriptus à patribus eorum, sed ab ipsis illis. Sic enim scri

ptum est: « Quem occidistis inter templum et altare »

Non autem possunt qui exprobrantur à Christo, dicer

Zachariam filium Barachiae unum fuisse ex propheti

duodecim, quorum scripta habemus in manibus: Se

Zachariam dicit patrem Joannis de quo per scriptu

ras quidem canonicas ostendere non possumus, ne

quoniam filius fuit Barachiae, nec quia Scribae e

Pharisaei interfecerunt eum inter templum et altare

Sed venit ad nos quaedam traditio talis, quasi s

(α) Ἐπειδὴ τὸ πρωτότυπον Ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ Ὀριγένους δὲν σωζεται

in interpretationis Commentariorum Origenis in Matthaeum. Tom

III. p. 845.

James M. Smith : Feb 14 1819

... 1848 ...

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

1872

9. *apparent*

ὁ πῶτος ἐκείνη· ἡ δὲ καὶ πάλιν πάλιν ἀντιγράφει
 διότι τὸ καὶ· ἀφ' ἧς, πάλιν τοῦ καὶ πάλιν
 καὶ τὸ γὰρ ἀντιγράφει· καὶ τὸ γὰρ ἀντιγράφει
 273. Παρομοίως ἐκείνη ³¹ ἀντιγράφει καὶ παρ' ἐκείνης·

« μένου τόπου τὴν ἄγαμον μητέρα ». Ἐκ τούτων δὲν ἤμποροῦ-
 μεν νὰ συμπεράνωμεν, τί ἐστὶ κατὰταξις, καὶ εἰς πόσον χρόνον
 διήρκεσεν αὕτη· ἐξ ὧν δὲ συγκεχυμένως καὶ ἀσυναρτήτως
 γράφει περὶ τούτου ὁ συγγραφεὺς Σελ. 202. Σελ. 215 κ. ἐξ.
 ὅσον ἐδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν, ἡ παρὰ τοῦ Ζαχαρίου μετὰ
 τῶν παρθένων κατὰταξις τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ δὲν ἦτον
 προσωρινή ἢ ἅπαξ καὶ εἰς ὀλίγον χρόνον διαρκέσασα, ἀλλ' εἰς
 πολὺν καὶ διηνεκῆς! Ὅθεν καὶ Σελ. 217 ἐν ὑποσημειώσει,
 διορθῶν ὁ συγγραφεὺς τὸν μακαρίτην ἐπίσκυπον Ἀθηνῶν Με-
 λέτιον (Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Α. Κεφ. 6'), ἀγνοοῦντα ἢ συγ-
 χέοντα τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος δευτέραν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδον καὶ
διαμονὴν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῆς πρώτης, λέγει « Καὶ φαίνε-
 « ται ὁ σεβάσμιος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ὅτι καὶ τοῦτο ἔγραψεν ἐπιπο-
 « λαιότερον (καθὼς ἐνόητε συνεθίζει), συγχύσας εἰς μίαν τὴν
 « τε πρώτην εἰς τὸν ναὸν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου (ὁπότε διέτρι-
 « βεν εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων), καὶ τὴν δευτέραν αὐτῆς εἰσέλευ-
 « σιν, τὴν μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Σωτῆρος, ὁπότε ταύτην ὁ Ζα-
 « χαρίας κατέταξε μετὰ τῶν παρθένων ». Ἀλλ' ἂν τῶνόντι
 ἐννοῇ δι' ὧν γράφει ὁ συγγραφεὺς πολυχρόνιον καὶ διηνεκῆ κα-
 τὰταξιν καὶ διαμονὴν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ μετὰ τῶν
παρθένων, ὡς καὶ μετὰ τόκον παρθένον, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς πρώ-
 τῆς εἰσόδου καὶ εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων διανομῆς αὐτῆς, ἐρω-
 τῶμεν αὐτὸν, νὰ μᾶς εἴπῃ, ἂν ἦτον δυνατόν τοῦτο καθ' ὃν
 ὑποθέτει αὐτὸ χρόνον εἰς μητέρα φέρουσιν ἐν ἀγκάλας
 βρέφος καὶ θηλάζουσιν; τὸ παιδίον εἶχε χρεῖαν γαλακτοτρο-
 φίας καὶ μητρικῆς περιποιήσεως ἐν τῇ μητρικῇ οἰκῇ· ἐδύ-
 νατο ἡ μήτηρ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ παιδίον ἀπερρίμμενον καὶ
 ἀπεριποίητον, καὶ νὰ διαμένη αὐτὴ ἐν τῷ ναῷ μετὰ τῶν παρ-
 θένων; ἢ μήπως εἶχε μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸ παιδίον διαμένουσα
 μετὰ τῶν παρθένων κατατεταγμένη;

ἔργον ἀπὸ τοῦ
 στρατοῦ καὶ
 τοῦ πλοῦτος·
 καὶ δὲ τὸ πλοῦτος
 ἔργον οὐκ ἔστιν ἀπὸ
 τοῦ πλοῦτος·

[illegible]

ἵνα χρεῖς; εἰ. καὶ οὐ...
 καὶ ἵνα : χρεῖς ἀποδίδῃ

Τοιαῦτα μέγα εὐαγγέλιον ἐν ταῖς προφηταῖς τοῦ Νασαίου (Μαρκ.
6. να, 18. υβ, 18. ~~Μαρκ. 6. να, 18. υβ, 18.~~ Ηὐ. 17. Τεν. ρυδ. Τον. α, 9. υβ)
ἢ ὡς φωνὴ ὁμιλίας καὶ ἐβδμήμοντα γινώσκοντες τὰς σελ. τοῦ Μισ.
σεσενθ. ἐκ σεσημασμένων ἐξαγχευον (Συρ. εὐ. Μαρκ. Τ. 1.
29. (order.) ὅτι γὰρ τῶν προφητῶν σαφὲς ἐκ μέγας
ἐκ σεσημασμένων χεῖρ... διὰ τοῦτο τὸ σχῆμα δὲ
σαφηνεύει καὶ τὰς ἐκ μέγας σεσημασμένους, ὅς ἀδελφούς
τοῦ αὐτοῦ ἢ πάντες ἐσόμενον σεσημασμένους υβ. (ὁμοι.
ἐκ τῶν πατέρων ἐκ δυνάμεως υβ. Τ. Α. σελ. 16, 17. Venet. 1
σρβ. Νεοεὐμ. ἔργον. εὐ. Τον. α, 9. καὶ ἔσχατον.
Αἱρ. 58. Τ. Α. σελ. 1062, 1063). Συμπληρὸν ἄρα οὗ ἐν ταῖς
αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοίων ἀποστόλων σάξιν διαίτης
ἢ καὶ ὑψηλῶς ἢ μεγαλῶς ἢ διὰς ἐβδμήμοντα περὶ
τα πρὸς οὐρανὸν ἀνδρῶν, οὐχὶ δὲ συνελόντες
ἐκ νεοσώρων. Συμ. εὐδ.

1
ΠΕΡΙ

ΖΑΧΑΡΙΟΥ,
ΥΙΟΥ
ΒΑΡΑΧΙΟΥ.

ΜΑΤΘ. ΚΓ', 35, ΚΑΙ ΛΟΥΚ. ΙΑ', 51.

ΥΠΟ
ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΙΔΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Α. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ.

Κατά τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ εἰς Καμυκαρέαν.

1838.

26
 οὖν ἤκουον βασιλέα τῆς κτίσεως εἰς γέννησιν ἀνθρωπίνην
 οἰκονομικῶς (μέλλοντα) προελθεῖν, φόβῳ τοῦ μὴ γενέσθαι
 βασιλεῖ ὑποχείριοι, τὸν ταῦτα μαρτυροῦντα περὶ τοῦ τόκου
 διαχειρίζονται πρὸς αὐτῷ τῷ θυσιαστηρίῳ τὸν ἱερέα ἱερου-
 γήσαντα. » (α)

Ὁ τοῦ Ἰωάννου λοιπὸν πατὴρ Ζαχαρίας ἐφονεύθη κατὰ
 ταῦτα παρὰ τῶν Ἰουδαίων μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστη-
 ρίου· διότι ὑπεδέξατο ἐν τῷ ναῷ καὶ κατέταξεν ἐν τῇ τῶν
 παρθένων χώρᾳ τὴν Μαρίαν καὶ μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Κυρίου
 εἶναι δὲ τοῦτο γνωστὸν ἐκ παραδόσεως, ἀγνώστου εἰς τὸν ἱε-
 ρὸν Λουκᾶν, ὅστις, ὥς μὴ αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος, ἔγραψε
 καθὼς παρέδοσαν αὐτῷ οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρε-
 ται γενόμενοι τοῦ λόγου, καὶ μᾶς παραδίδει ὅτι ἤξεύρομεν
 περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰωάννου Ζαχαρίου. Ἀλλ' ἄς ἐξετάσωμεν
 ἐν συντόμῳ, ἂν ἡ παράδοσις αὕτη δὲν ἀντιβαίνει α) εἰς τὴν
 ἱερὰν ἱστορίαν, καὶ β) εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐν Ἱεροσο-
 λύμοις ναοῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ εἰς τὸν νόμον αὐτόν.

Καὶ κατὰ τὸν Ματθαῖον καὶ κατὰ τὸν Λουκᾶν ἡ μεμνη-
 στευμένη τῷ Ἰωσήφ Μαρία συνέλαβεν ἐξ ἁγίου πνεύματος ἐν
 Ναζαρέτ (Λουκ. Α. 26 — 38. Ματθ. Α, 18 — 25.), καὶ ἔτε-
 κεν ἐν Βηθλεέμ (Λουκ. Β', 4 — 20. Ματθ. Β', 1 — 12.) καὶ
 ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν
 νόμον Μωσέως (Λευϊτ. ΙΔ', 4. κ. ἐξ.), ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ
 παιδίον εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ (Λουκ. Β',

(α) Καὶ ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος γράφουσι ταῦτα εἰς τοὺς ὁποίους ἔγραψαν
 λόγους εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Παρεδέχθημεν δὲ ταῦτα, ὡς ἀναφέρει ὁ
 συγγραφεὺς τῆς ὑπομνηματικῆς ἐπιστολῆς.

καὶ αἱ ἀγραφὲς παραδίδουσιν ἡχοῦ
 τὰς ἀπ' ἀρχῆς
 αὐτοπτῶν καὶ ὑπηρετῶν
 μὲν τὸ Λόγος πρὸς
 ἁγίους Λουκᾶν
 ἔγραψε διονυσίου· οἱ ἄλλοι

καὶ λοιπὸν οἱ δύο πατέρες Μ. Βερ. Γερ. 271. διὲν ἐξήτεσαι ὅτι ἡ ἱερὰ ἱστορία, ὅτι τὴν περὶ Ἰωσήφ καὶ Μαρίας καὶ τὸν οὐδ' αὐτοὶ ὡρμήνην περὶ πάντων τὴν ἐβραϊκὴν ἱστορίαν καὶ τὴν τὴν γὰρ αἰχμαλωσίαν τῶν ἰσραηλινῶν οἱ σοφοὶ τῶ 19. αἰῶνος!

καὶ κατὰ τὸν Λουκᾶν ἡ μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ Μαρία συνέλαβεν ἐξ ἁγίου πνεύματος ἐν Ναζαρέτ (Λουκ. Α. 26 — 38. Ματθ. Α, 18 — 25.), καὶ ἔτεκεν ἐν Βηθλεέμ (Λουκ. Β', 4 — 20. Ματθ. Β', 1 — 12.) καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον Μωσέως (Λευϊτ. ΙΔ', 4. κ. ἐξ.), ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ (Λουκ. Β',

† πρόσδε, χορηγῶνται καὶ τὴν δυνάμιν
τὴν προφῆτιν αὐτῆς. ἡ δὲ ἀφ' ἧς ἀπὸ
τῆς ἡμε²⁹ αὐτῆς καὶ δυνάμει αὐτῆς

$\frac{1}{2}$

(*ἡ δὲ ἀπο-
στολή αὐτῶν;
ἐκ παλαιᾶς
καταβολῆς ἐκ
τοῦ ἀρχαίου
καὶ ἀπὸ τοῦ
προσφύτου;*)

+ (quida
 hominū
 (sua r)u
 amos
 in unigen
 itatis os
 fup vū
 dū nō
 quidē nō
 fup vū
 dū fup
 vū nō
 mones nō
 nō fup
 dū fup

ἄνθρωπος ὁ
 νόμος ἐ-
κείνους

ο- τὰς δὲ γυ
 ἄ- ναικας
 αν ἀφ' ἑκ
 το δικ' τί μοι
 ἄ- πόν εἶπες
 τὸς εἶπες καὶ
 ἔν αὐτοῖς
 αὐτῶν; —

πρὸς τὸν
 ἄνθρωπον
 ἡμεῖς
 τὴν γῆν
 ἡμεῖς

τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ναῷ, καὶ μαλιστα τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπὶ τῶν τριῶν
 μεγάλων ἐορτῶν, τοῦ πάσχα, τῆς πεντηκοστῆς καὶ τῆς σκηνο-
 πηγίας. « Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἄρσενι-
 » κόρ σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. » Ἐξοδ. ΚΓ', 14—
 17. ΔΔ', 18. 22. 23. Δευτερ. ΙΣΤ', 16. Ὅθεν, ὅπου καὶ ἂν
 ἔζη καὶ διέτριβεν Ἰουδαῖος, ἦτον ὑπόχρεως ἐκ τοῦ νόμου, νὰ
 ὑπάγῃ τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὰς εἰρημένας
 ἐορτάς εἰς προσκύνησιν. Ὁ Ἰώσηπος ἀναφέρει τὴν διάταξιν
 ταύτην μετ' ἐγκωμίων· ἀλλ' ἀποδίδει εἰς αὐτὴν πολιτικὸν
 μᾶλλον σκοπὸν. Ἰουδ. Ἀρχ. Δ', ή, ζ'. « Συνερχέσθωσαν δέ,
 » λέγει, εἰς ἣν ἀποφήνωσι πόλιν τὸν νεῶν τρεῖς τοῦ ἔτους οἱ ἐκ
 » τῶν περάτων τῆς γῆς, ἧς ἂν Ἑβραῖοι κρατῶσιν· ὅπως τῷ Θεῷ
 » τῶν μὲν ὑπηργμένων εὐχαρισῶσι, καὶ περὶ τῶν εἰς τὸ μέλ-
 » λον παρακαλῶσι· καὶ συνιέντες ἀλλήλοις καὶ συνευωχούμε-
 » νοι, προσφιλεῖς ὦσι. Καλὸν γὰρ εἶναι μὴ ἀγνοεῖν ἀλλήλους,
 » ὁμοφύλους τε ὄντας καὶ τῶν αὐτῶν κοινωνοῦντας ἐπιτηδευ-
 » μάτων. Τοῦτο δὲ ἐκ μὲν τῆς αὐτῆς ἐπιμιξίας αὐτοῖς ὑπάρ-
 » ξειν, τῇ τε ὀφεί καὶ τῇ ὁμιλίᾳ μνήμην αὐτῶν ἐντιθέοντας·
 » ἀνεπιμίκτους γὰρ ἀλλήλοις μένοντας, ἀλλοτριωτάτους αὐ-
 » τοῖς νομισθήσεσθαι. » Οἱ ἄνδρες λοιπὸν ἦσαν ὑπόχρεοι πρὸς
 τοῦτο ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλ' ὅχι καὶ αἱ γυναῖκες. Ἄλλ' ἂν αἱ
 γυναῖκες δὲν ὑπεχρεοῦντο πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ νόμου, δὲν εἶναι
 ἀμφιβολία, ὅτι αἱ εὐλαβέστεραι αὐτῶν ἐπορεύοντο μετὰ τῶν
 ἀνδρῶν καὶ μακρόθεν ἅπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους εἰς Ἱερο-
 σόλυμα εἰς προσκύνησιν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ναῷ. Ἐχομεν παρά-
 δειγμα τούτου τὴν μητέρα τοῦ προφήτου Σαμουήλου Ἄνναν
 Α' Βασιλ. Α'. 3. 7. Β', 19. Ὅθεν καὶ ἡ Θεοτόκος ἐπορεύετο
 ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ πά-
 σχα Λουκ. Β', 41. Ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπορεύετο καὶ αὐτὸς
 ὁ Ἰωσήφ εἰς Ἱεροσόλυμα, ὡς δῆλον ἐντεῦθεν· διότι ἴσως δὲν

[illegible]

πρὸς τὸν
 ἱερότατον λόγον
 ἡ γυνὴ καὶ ἡ κόρη
 τοῦ καὶ τοῦ πατρὸς
 δεῖναι τὴν τῆ
 ἡ ἐκδοτὴν, ἡ ἐκδοτὴν

Luc. 25. ἀναφανήσονται. Ζαχαρίας Βαροχίς ποτὶ τοὺς πατέρας
 οἱ μάρτυρες εὐφραντο ἐν τῇ ἐκείνου. ὅταν αὐτοὶ μὲν αὐτοὶ
 ἀναφανῶσι. Παρολιγγόμενοι αὐτοὶ φωνῇ ἔχοντες ἰσχυρὰ πνεύματα ἰσχυρὰ
 ὄψιν. ἔφερον τὴν λύπην τὴν ἀπὸ φωνῆς καὶ τὴν Ζαχαρίας φωνήν.
 ἐν ἧρώδε μεγάλῳ ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ.

Ὁ συγγραφεὺς φέρει ἅ τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ β' τὸν ἱε-
ρωνύμου, καὶ ἔπειτα λέγει Σελ. 221 « Καὶ ὁ πρὸ τοῦ Μ. Βα-
σιλείου 150 χρόνους ἀκμάσας, καὶ τῶν ἀποστολικῶν Πατέ-
ρων γενόμενος μαθητῆς, Ὁριγένης ὁ θαυμάσιος « Ζαχαρίαν
τὸν υἱὸν Βαραχίου πατέρα τοῦ Προδρόμου γεγονέναι » μαρ-
τυρεῖ. (Ὁριγ. εἰς Ματθ. κς'). » Ἀλλ' ἅς ἀκροασθῶμεν τὸν
πρῶτον κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν μάρτυρα Ὁριγένην.

Εἰς τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας ἑκδοσὶν τοῦ Ὀριγένους,
γενομένην παρὰ τοῦ C. Delarue, Parisiis M. DCC. XL.

δὲν εὐρίσκομεν τίποτε εἰς τὸ κς' Κεφ. τοῦ Ματθαίου περὶ
τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐκ τούτου συμπεραίνομεν, ὅχι ὅτι ἀναφέ-
ρει κακῶς ὁ συγγραφεὺς, ἀλλ' ὅτι δὲν ἀνέγνωσε διόλου τὸν
Ὡριγένην, καὶ ἐπομένως ἀγνοεῖ καὶ τὸ τί γράφει ὁ Ὡριγένης
καὶ τὸ ποῦ γράφει περὶ τοῦ Ζαχαρίου. Καὶ ἂν ὅ,τι ὑποπτεύω-
μεν μετὰ λόγου ἦναι ἀληθινόν, τοῦτο δὲν εἶναι τόσον ἔντιμον
εἰς τοιοῦτον ἄνδρα, ὅποῖος εἶναι ὁ αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος.
Ἀλλ' ἅς ἀναφέρωμεν ἡμεῖς ὅ,τι λέγει ὁ Ὡριγένης.

Εἰς τὸν δέκατον τόμον τῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἐξη-
γητικῶν τοῦ Ὠριγένους. (Τόμ. Γ'. Σελ. 465) εὐρίσκουμεν « τὸ
γὰρ, ἐπρίσθησαν, ἐπὶ τὸν Ἡσαΐαν ἀναφέρεται· ὥςπερ τὸ ἐν
φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, ἐπὶ τὸν Ζαχαρίαν, φονευθέντα
μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς ὁ Σωτὴρ ἐδίδα-
ξε, μαρτυρῶν, ὡς οἶμαι, γραφῇ, μὴ φερομένη μὲν ἐν τοῖς
κοινοῖς καὶ δεδημευμένοις βιβλίοις, εἰκὸς δ' ὅτι ἐν ἀποκρύ-
φοις φερομένη ¶ Ἄλλ' ἐνταῦθα δὲν λέγει ὁ Ὠριγένης, τίς
ἦτον ὁ Ζαχαρίας, ὁ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου
φονευθείς· καὶ δὲν εἶχεν ἴσως λόγον εἰς τὸ νῦν εἶπη τι περι-
στατικώτερον ἐνταῦθα περὶ αὐτοῦ· εἶναι ὁμῶς σημειώσεως ἁ-

[Faint handwritten text from another page, likely bleed-through or adjacent script.]

26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546

ἐφυλάττετο πλεον τόσον ἀκριβῶς ὁ περὶ τούτου νόμος· ἀλλ' ἴσως ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ τὴν ἐορτὴν δηλαδὴ τοῦ πάσχα, ἐπορεύετο ὁ Ἰωσήφ εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ τῆς Μαρίας. Ἐπορεύοντο λοιπὸν οἱ γονεῖς τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ, τῇ ἐορτῇ τοῦ πάσχα (Λουκ. Β', 41.)· ἀλλ' ἀπὸ πότε; ἀφ' οὗτου ὑπέστρεψαν ἐξ Αἰγύπτου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ηρώδου (Ματθ. Β', 19—23). (*καὶ πότε ὑπάγαγον εἰς Ἀίγυπον;*)
Αλλά παρακαλοῦμεν τὸν αἰδεσιμώτατον συγγραφεὰ τῆς ὑπομν. ἐπιστολῆς, νὰ μᾶς εἵπῃ ὅτι) τί ἐννοεῖ διὰ τῆς ὑποδοχῆς καὶ κατατάξεως τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν παρθένων ἐν τῷ ναῷ;
(ἀπερίστημι, κενὴ ἢ ἡτοιμημένη ἡ κοίτη;) (ἑ)
6) εἰς πόσον χρόνον υποθέτει τὴν διάρκειαν τῆς μετὰ τῶν παρθένων κατατάξεως καὶ διατριβῆς ταύτης; Κατὰ τὸν Ωριγένην, λέγοντα « ἀλλ' ἤλθεν εἰς ἡμᾶς τοιαυτή τις παράδοσις,
(ἠθεροποιήθη καὶ τὸ ἕμβρυόν της ποιεῖται σωματίον...)
« ὥς ἦν ἀρα τόπος τις ἐν τῷ ναῷ, ἐνθα ἕξι ἦν ταῖς παρθένοις εἰσεμέναι, καὶ προσεύχεσθαι τῷ θεῷ (*orare deum*). » ταῖς δὲ
σχολίοις καὶ λόγοις...
« ἤδη πεπειρωμένας κοίτης ἀνδρός οὐκ ἐπέτρεπον εἰσεμέναι εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ Μαρία μετὰ τὸ γεννησαί τον Σωτῆρα, εἰσελθοῦσα
το χωρίου ἀνεβίβη (ἵνα δοκεῖ)
« προσκυνῆσαι (*adorare*) ἐς τὸν αὐτὸν τῶ τῶν παρθένων τόπω.
(προσκύνει αὐτός, ὁ ἱερότατος...)
« κωλύουσιν δὲ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἤδη γεννήσανταν υἱὸν παρέστη
ὥς ἵνα πανταῶς μένειεν.
« Ζαχαρίας καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἄξιάν αὐτὴν εἶναι τοῦ τόπου τῶν παρθένων, παρθέnon οὓσαν ». Κατὰ τὸν Ωριγένην, λέγομεν, ἡ Μαρία εἰσηλθεν εἰς τὸν τόπον τῶν παρθένων μόνον προσκυνῆσαι, ἀλλ' οὔτε πότε ἐγένετο τοῦτο σημειώνεται, οὔτε εἰς πόσον καιρὸν διήρχεσε τοῦτο γίνεται γνωστόν. Ὅθεν ἐκ τῆς φράσεως τοῦ Ωριγενούς δύναται τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι ἡ Θεοτόκος προσκυνήσασα ἐξῆλθεν ἀμέσως μετὰ τὴν προσκύνησιν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. Κατὰ τὸν Βασίλειον « ὁ Ζαχαρίας κατέταξεν ἐν τῇ τῶν παρθένων χώρᾳ τὴν Mariam μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου κύησιν ». Κατὰ τὸν Γρηγόριον « ὁ Ζαχαρίας οὐκ ἀπέκρι- νεन ἐν τῷ ναῷ τοῦ ταῖς παρθέnois κατὰ νόμον ἀποκεκληρω-

[illegible]

[illegible]

« Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ἀλλ' ἐν τῇ βίβλῳ διδάσκοντες »

ἐπὶ τῇ βίβλῳ; Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ἀλλ' ἐν τῇ βίβλῳ διδάσκοντες »

ἀποκρίθην πατέρα τῆς ἐκκλησίας. Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ἀλλ' ἐν τῇ βίβλῳ διδάσκοντες »

τὸν, ὡς καὶ τῶντι ἔπραξαν. Ἐάν οἱ νῦν ζῶντες Ἀθηναῖοι

ἤθελον φθάσει εἰς τοιαύτην μανίαν, ὥστε νὰ φονεύσωσι καὶ

ἄλλον τοιοῦτον, ὁποῖος ἦτον ὁ ἀρχαῖος Σωκράτης, (ἐάν εἶχον

καὶ τώρα τοιοῦτον), καὶ τις ἐλέγχων αὐτοὺς διὰ τοῦτο, καὶ

ἀποτρέπων αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀνοσιουγήματος, ἔλεγε πρὸς αὐ-

τοὺς ἐν ἀγανακτῇ ψυχῇ « Θέλει ἐλθεῖ ἐφ' ὑμᾶς τὸ αἷμα

» τοῦ Σωκράτους, ὅν ἐποτίσατε τὸ κώνειον ἐν τῇ εἰρκτῇ, »

ἐδύνατό τις νὰ ὑπολάβῃ ἐκ τούτου, ὅτι οἱ νῦν Ἀθηναῖοι ἐπό-

τίσαν τὸ κώνειον τὸν Σωκράτην;

Ἀπατηθεὶς λοιπὸν ὁ Ὠριγένης ἐκ τοῦ εἰς δεῦτερον πρόσω-

πον ἐκφερομένου « ἐφονεύσατε, » ἀποδίδει τὸν φόνον τοῦ Ζα-

χαρίου, υἱοῦ Βαραχίου εἰς τοὺς ἀπογόνους, γεγεννημένον παρὰ

τῶν προγόνων. Ὅθεν καὶ ἐπιφέρει « Non autem.... Ioannis »

καὶ ἐπειδὴ δὲν δύναται ν' ἀποδείξῃ ἐκ τῶν κανονικῶν βιβλίων

τῆς Ν. Δ. οὔτε ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Ἰωάννου Ζαχαρίας ἦτον υἱὸς

Βαραχίου, οὔτε ὅτι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐφόνευσαν

αὐτὸν μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καταφεύγει εἰς

τὴν παράδοσιν, καὶ παράδοσιν τοιαύτην « venit ad nos

quaedam traditio talis etc, » καὶ οἶονεὶ ἀγανακτῶν κατὰ

τῶν μὴ πιστευόντων εἰς τοιαύτην παράδοσιν, ἐπιφέρει « Tamen

« eos qui huiusmodi traditioni non credunt, exigamus

« rationem quomodo non quasi filios eorum qui in-

« terfecerunt prophetas, » etiam Zachariam exprobrat

« Jesus propter Zachariam, sed quasi qui ipsi occide-

« runt Zachariam inter templum et altare. Si ergo ve-

« rum est verbum Christi quod dicit ad praesentes

« tunc Phariseos et Scribas « Quem vos occidistis inter

« templum et altare, » non est possibile illum intelligi

« Zachariam, qui est ex duodecim unus etc. » Ἐπειδὴ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ

Ζαχαρίας, υἱὸς Βαραχίου, ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ματθαίῳ ὁ